

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

สาส์นตราตั้ง

บทที่ ๒๗

สาส์นตราตั้งของตัวแทน และชื่อของผู้แทนจะถูกเสนอต่อเลขาธิการสหประชาชาติ ไม่น้อยกว่า ๑ อาทิตย์ก่อนวันเปิดสมัยประชุมถ้าสามารถทำได้ สาส์นตราตั้งนี้ อาจจะถูกออกให้โดยประมุขของรัฐ หรือไม่ก็โดยรัฐบาล หรือโดยรัฐมนตรีต่างประเทศ

คณะกรรมการสาส์นตราตั้ง (Rule 28, Credentials Committee)

คณะกรรมการสาส์นตราตั้งจะถูกแต่งตั้งแต่เริ่มการประชุมของแต่ละสมัยประชุม คณะกรรมการนี้ จะประกอบด้วยสมาชิก ๘ คน ซึ่งถูกแต่งตั้งโดยสมัครตามข้อเสนอของประธาน คณะกรรมการจะเลือกเจ้าหน้าที่ของตนเอง การพิจารณาสาส์นตราตั้งของตัวแทนและรายงาน จะกระทำโดยไม่ชักช้า +

+

คัดจาก

United Nations

Rules of Procedure of the General Assembly
(embodying amendments and additions adopted by
the General Assembly up to 31 December)

New York Feb. 1961.

17/01/2019 ๑.

- ๑. สมาชิกจะประกอบด้วยผู้แทนทั้งหมดของสหประชาชาติ
- ๒. สมาชิกแต่ละประเทศจะมีผู้แทนในสมาชิกได้ไม่มากกว่า ๕ คน

คำนำ

- ๑. ม. ๕ ของกฎบัตรกำหนดองค์ประกอบของสมาชิกและกำหนดตัวตนของสมาชิก
- ๒. การศึกษาระเบียบปฏิบัติของการประชุมในเรื่องการสมัครของมาตราบนี้ประกอบด้วย ๒ ส่วน

ส่วนแรก เกี่ยวข้องกับวรรคแรก เรื่องการเป็นสมาชิกของสมาชิก กล่าวโดยย่อของการเป็นสมาชิกดั้งเดิมและสมาชิกปัจจุบันของสมาชิกและองค์การประกอบของที่ประชุม ถูกกำหนดไว้ใน ม. ๕ อันเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของผู้แทนของสมาชิกแต่ละประเทศ

ส่วนที่ ๒ เกี่ยวกับเรื่องที่ยกมาในวรรค ๒ คือผู้แทนของสมาชิกในที่ประชุม ปัญหา ๒ เรื่องนี้เกี่ยวเนื่องกัน ประการแรก เกี่ยวกับการกระทำของสมาชิกที่จะสนับสนุนบทบัญญัติของมาตราบนี้ เช่น องค์ประกอบของผู้แทนและการแต่งตั้งผู้แทนอย่างเป็นทางการ

ส่วนปัญหาอื่น ๆ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินงานของสมาชิกเอง เช่นระเบียบการปฏิบัติ การพิจารณาสาส์นตราตั้งและการยอมรับผู้แทนเข้าสู่สมัยประชุม

การสำรวจทั่วไป

มาตรา ๕ เป็นเรื่องเกี่ยวกับความจำเป็นเบื้องต้นขององค์การ เรื่องการสมัครเข้าเป็นสมาชิกเป็นเรื่องใหญ่ และได้ถูกยกขึ้นมาเป็นปัญหาได้เดียวกัน

ปัญหาทั่ว ๆ ไปของผู้แทนของสมาชิกอาจจะศึกษาได้ใน ม.๑๐ เกี่ยวกับข้อโต้แย้งในระเบียบการปฏิบัติ เรื่อง "การรับรองผู้แทนของรัฐสมาชิกของสหประชาชาติ"

๕. สิทธิของรัฐสมาชิกองค์กรสหประชาชาติ ที่จะ เป็นสมาชิกในสมัชชา ไม่เคยมีการ ตกเฉียงกันมาก่อนเลย มีปัญหาเดียวเท่านั้นที่ถูกยกขึ้นมา ก็คือ เรื่องเกี่ยวกับองค์ประกอบของสมัชชา ระหว่างสมัยประชุมสมัชชา ๔ ครั้งที่แล้วมา สมาชิกจำนวนหนึ่งคัดค้านการที่จะมีผู้แทนของสมาชิกอื่น ๆ ซึ่งถูกกล่าวหาแล้วจะมาใช้สิทธิของการ เป็นสมาชิก

๖. เกี่ยวกับเรื่องตัวแทนของสมาชิกในสมัชชา เช่นปัญหาที่ถูกยกขึ้นมาซึ่งไม่เกี่ยวกับ ข้อความในบทบัญญัติของมาตรา ๕ ซึ่งจำกัดจำนวนสมาชิกไว้อย่างสูง ๕ คน แต่หนักไปในเรื่องของ ตัวแทนของรัฐสมาชิกเกี่ยวกับ เรื่องการตรวจสอบสาส์นตราตั้ง กฎที่ ๒๗ ของกฎระเบียบการปฏิบัติ ของสมัชชา กับการยื่นสาส์นตราตั้งของตัวแทนของสมาชิก กฎที่ ๒๔ กำหนดว่า คณะกรรมการ สาส์นตราตั้งจะถูกแต่งตั้งขึ้นตั้งแต่เริ่มสมัยประชุมของทุกสมัย เพื่อจะตรวจสอบและรายงานในเรื่อง สาส์นตราตั้งเหล่านี้ กฎที่ ๒๕ กำหนดข้อเกี่ยวกับการยอมรับตัวแทนชั่วคราวที่จะ เข้าสู่สมัยประชุม

๒ การวิเคราะห์ผลสรุปของการปฏิบัติ

ก. การดำเนินงานซึ่งเกี่ยวกับมาตรา ๕ (๑)

๗. มาตรา ๕ (๑) กำหนดว่า :-

สมัชชาจะประกอบด้วย สมาชิกทั้งหมดของสหประชาชาติ

๘. การ เปิดสมัยประชุมแรก ของสมัชชาประกอบด้วย ประเทศสมาชิก ๕๐ ประเทศ ของสหประชาชาติ ๒ นับแต่เริ่มมาประเทศอื่น ๆ อีก ๘ ประเทศก็ถูกรับเข้ามาเป็นสมาชิกของ สหประชาชาติตามลำดับ ๓๓

๒ ประเทศดังต่อไปนี้ เป็นประเทศที่ไคลงนามครั้ง เดิมในคำประกาศของสหประชาชาติในวันที่ ๑ มกราคม ๑๙๔๕ คือ

- Australia, Belgium, Canada, China, Coota Bica, Cuba, Czchoslovakia, Dominican Republic, Elsalvador, Greece, Guatemala, Haiti, Handulas, India, Lux-Netherland, New Zealand, Nicaragua, Norway, Panama, Poland, Union of Soviet Socialist Rep., United Kingdom of great Britain and Northern Ireland, United States of America, Yugoslavia.

กฎที่ ๑๓๗ และ ๑๓๘ ของกฎระเบียบวิธีปฏิบัติสมาชิกจะมีผลเป็นสมาชิกภาพนับแต่วันที่สมาชิกตัดสิน
อนุมัติในการสมัครของรัฐ

๘. เมื่อไม่มีปัญหาเกี่ยวกับบทบัญญัติที่ว่า สมาชิกของสหประชาชาติจะต้อง เป็นสมาชิก
ของสมาชิกโดยอัตโนมัติแล้ว มีผู้คัดค้านเนื้อหาของขรรณบัญญัติในเรื่ององค์ประกอบของสมาชิกในส่วนที่
เกี่ยวกับตัวแทนของจีน มาตรา ๘ โคอ้างถึงเรื่องนี้ในลักษณะเดียวกัน ตัวอย่างเช่น ในระหว่าง
สมัยประชุมครั้งที่ ๕ เมื่อเรื่องนี้ถูกนำขึ้นอภิปรายเป็นครั้งแรก และปัญหาที่ว่าผู้ใดมีสิทธิครอบครอง
ที่นั่งของจีนในสมาชิก ก็ได้นำมาโต้เถียงกันในเรื่องนี้การอภิปรายกันถึงตัวแทนของประเทศจีน
(ในข้อ ๔๑ และ ๔๓)

๗. ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรา ๘ (๒)

๘. องค์ประกอบของตัวแทนในสมาชิก

ก. จำนวนตัวแทน

๑๐. มาตรา ๘ (๒) กำหนดว่า :-

สมาชิกแต่ละรัฐจะมีตัวแทนในสมาชิกได้ไม่เกิน ๕ คน ในเรื่องการสมัครของ
บทบัญญัตินี้เป็นผลสะท้อนและเป็นส่วนเสริมกฎที่ ๒๕ และ ๒๖ ของกฎระเบียบวิธีปฏิบัติของสมาชิกซึ่ง
พูดถึง "ตัวแทน" ของสมาชิก

๑๑. กฎที่ ๒๕ กำหนดเงื่อนไขไว้ว่า คณะตัวแทนจะต้องประกอบด้วย "ตัวแทนไม่เกิน
๕ คนและเป็นตัวแทนสำรองอีก ๕ คน และมีที่ปรึกษา, ที่ปรึกษาทางวิชาการ, ผู้เชี่ยวชาญและบุคคล
ซึ่งมีฐานะที่คล้ายคลึงกัน อีกเป็นจำนวนเท่าที่ต้องการ" กฎที่ ๒๖ ยังได้กำหนดต่อไปว่า ตัวแทนสำรอง
อาจจะทำหน้าที่ตัวแทนได้โดยการแต่งตั้งของประธานคณะผู้แทน

๑๒. ไม่มีการอภิปรายเกี่ยวกับการใช้กฎบัตรที่จำกัดให้ แต่ละสมาชิกมีตัวแทนจำกัด
เพียง ๕ คน แต่ในทางปฏิบัติแล้วก็มีแนวโน้มเอียงเพิ่มขึ้นเรื่อง ๆ ในหมู่สมาชิกที่จะแต่งตั้งให้มากกว่า
กว่า ๕ คน การประชุมของเรื่องนี้มีความโน้มเอียงที่ทำให้การประชุมยืดเยื้อต่อไป และก่อให้เกิด
ความยุ่งยากต่าง ๆ ที่สมาชิกแต่ละชาติต้องประสบตลอดสมัยประชุม อย่างไรก็ตาม บทบัญญัติของมาตรา
๘ ได้เขียนไว้ว่า ถ้าเป็นการจำเป็นที่จะปรับปรุงคณะผู้แทนในแต่ละกรณีเพื่อไม่ให้สมาชิกได้มีผู้แทนเกิน
กว่า ๕ คน ปฏิบัติหน้าที่พร้อมกันในแต่ละสมัยประชุม

๗. การแต่งตั้งผู้แทนเป็นทางการโดยรัฐบาล : โดยการยื่นสาส์นตราตั้ง

๓๓. ปัญหาเรื่องสาส์นตราตั้งสำหรับตัวแทนที่จะ เข้านั่งประชุมในสมัชชาว่าใคร เป็น ผู้ลงนาม และควรจะทำอย่างไรในรูปใดนั้น ได้ถูกยกขึ้นมาอภิปรายกันในสมัยประชุมสมัชชาพิเศษครั้งแรก

๓๔. คณะกรรมการสาส์นตราตั้ง ซึ่งถูกแต่งตั้งขึ้นในสมัยประชุมสั้น ๆ ได้รายงาน ว่าในเรื่องสาส์นตราตั้งที่มอบให้กับผู้แทนของ ๒๒ รัฐบาล ก็ได้ทำไปโดยสมบูรณ์แล้วตามข้อบังคับระเบียบ วิธีปฏิบัติและรายงานว่าได้มีการมอบสาส์นตราตั้งชั่วคราว ให้แก่ผู้แทน ๓๓ รัฐที่เหลืออยู่ในเวลานั้น สาส์นตราตั้งดั้งเดิม (Original Credential) ของผู้แทนนี้ คณะกรรมการสาส์นตราตั้ง จะมีการตรวจสอบในภายหลัง แต่ในเวลานี้คณะกรรมการสาส์นตราตั้ง เสนอว่าผู้แทนที่เกี่ยวข้องควร จะมีทั้งชั่วคราวและควรจะมีสิทธิ เช่นเดียวกับผู้แทนอื่น ๆ

๓๕. กฎระเบียบวิธีพิจารณาณัติไว้ว่า :-

" สาส์นตราตั้งของตัวแทนและชื่อของสมาชิกของคณะผู้แทน จะถูกเสนอต่อเลขาธิการ สหประชาชาติไม่น้อยกว่า ๑ อาทิตย์ ก่อนวันเปิดสมัยประชุม สาส์นตราตั้งอาจจะออกให้โดยประมุขของรัฐ หรือโดยรัฐมนตรีต่างประเทศ "

๓๖. อำนวยการของผู้แทนทางการทูต ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้แทนถาวรในสหประชาชาติ ได้มีการอ้างถึงรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการในองค์ประชุม เกี่ยวกับการค้นคว้าของคณะกรรมการ ในเรื่อง "บทบัญญัติของสาส์นตราตั้ง" ในเวลาเดียวกันนั้น คณะกรรมการสาส์นตราตั้งได้ยืนยันว่า ผู้แทนที่ได้รับการแต่งตั้งอย่างถาวรให้ประจำองค์กร มีคุณสมบัติตามกฎหมายของแต่ละประเทศตลอดไป และทุกสมัยประชุมของทุกองค์กรของสหประชาชาติตามกฎหมายระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวกับสาส์นตราตั้ง ไม่สามารถ ทำให้ประเพณีระหว่างชาติและในการมีผู้แทนของชาติปฏิบัติไม่ได้ และกฎระเบียบเหล่านี้ก็ไม่ควรมานำมาใช้ เรื่องนี้ ความเป็นจริงโดยเฉพาะในการประชุมพิเศษของสมัชชาใหญ่ ซึ่งทำให้เกิดเรื่องยุ่งยากกับ รัฐบาล เนื่องจากเรื่องเวลาและระยะทางที่จะต้องใช้

๓๗. ปัญหาทั่วไป เกี่ยวกับคณะผู้แทนถาวรในสหประชาชาติ ถูกนำขึ้นมาโต้เถียงกันระหว่าง ภาคแรกของสมัยประชุมที่ ๓ ที่ประชุมได้ยอมรับมติในเรื่องสาส์นตราตั้งของตัวแทนถาวร เป็นเอกฉันท์ ถึงข้อความต่อไปนี้

รัฐสมาชิกปรารถนาที่จะให้ตัวแทนถาวร เป็นตัวแทนในหนึ่งหรือมากกว่านั้นในองค์การสหประชาชาติ ซึ่งจะเจาะจงองค์การลงไปในสาส์นตราตั้ง ส่งไปยังเลขาธิการ

๑๘. ในระหว่างสมัยประชุมครั้งที่ ๒ ที่ประชุมได้รับรายงานของคณะกรรมการเกี่ยวกับระเบียบปฏิบัติซึ่งจะได้พิจารณากันในคณะกรรมการที่ ๒ (Sixth Committee) ข้อแก้ไขต่าง ๆ เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของระเบียบปฏิบัติคณะกรรมการก็ได้แนะนำให้มีร่างใหม่ได้ ประโยคที่ ๒ ของกฎเกณฑ์เกี่ยวกับสาส์นตราตั้งซึ่งควรจะเปลี่ยนแปลงแก้ไข คือ

"สาส์นตราตั้งควรจะมิลักษณะ เป็นเอกสารลงนามโดยประมุขของประเทศ หรือโดยรัฐมนตรีต่างประเทศ หรือโดยตัวแทนประจำที่สำคัญของสหประชาชาติ"

๑๙. อนุกรรมการของคณะกรรมการที่ ๒ ได้พิจารณาข้อแก้ไขเหล่านี้และได้เสนอแนะว่าขอเสนอเกี่ยวกับกฎเกณฑ์สาส์นตราตั้งอาจจะไม่ได้รับการยอมรับ แต่กฎเกณฑ์ดั้งเดิมอันนั้นควรจะเติมคำว่า "หรือรัฐบาล" หลังคำว่า "รัฐ" ในประโยคที่ ๒

๒๐. คำเสนอแนะของอนุกรรมการ ได้รับการอนุมัติโดยปราศจากการโต้แย้งในคณะกรรมการที่ ๒ และเห็นชอบร่วมกันในองค์ประชุม

ค. มุขมนตรีของประเทศสมาชิกในสมัชชา

๒๑. ปัญหาเรื่องตัวแทนของรัฐสมาชิกได้ถูกยกขึ้นมาพิจารณาในสมัชชาอันเกี่ยวกับเรื่องตัวแทนของประเทศจีน ซึ่งได้กล่าวยกกันปัญหาที่ว่าจะมีมติหน้าที่ใดตามสิทธิของความเห็นสมาชิก, และเรื่องกฎเกณฑ์ที่จะตรวจสอบสาส์นตราตั้ง ได้อำนาจถึงสมัชชาของสมัชชา

๒๒. ในระยะแรกที่ได้เปิดสมัยประชุมครั้งที่ ๕ อันได้เคยได้เสนอร่างมติเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวต่อไปนี้

"ในการตัดสินเรื่องรัฐบาลกลาง" ของสาธารณรัฐประชาชนจีน ว่าควรจะเป็นอำนาจของประมุข, หรือของรัฐมนตรีต่างประเทศ หรือจากตัวแทนที่ถูกแต่งตั้ง กรณีเช่นนี้ ควรจะให้สิทธิแก่ผู้แทนของสาธารณรัฐจีนในสมัชชา" และเสนอแนะว่าองค์การอื่น ๆ ของสหประชาชาติควรจะยอมรับมติเดียวกัน

๒๓. ข้อเสนอของอันเดียน เจ้าของร่างมติดังกล่าวไว้ว่าไม่ใช่เรื่องธรรมดาสำหรับที่ประชุมจะลงมติเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างรีบด่วน แต่ชี้ให้เห็นว่าเหตุการณ์เรื่องนี้ไม่เคยมีมาก่อน เพราะได้รับ

สาส์นตราตั้ง ๒ ชุดจากผู้มีอำนาจต่างกัน ในเรื่องเกี่ยวกับผู้แทนของประเทศนั้น โดยคณะกรรมการ
สาส์นตราตั้งซึ่งต้องรายงานโดยไม่ชักช้า รัฐบาลใดรัฐบาลหนึ่งของ ๒ รัฐบาลนั้นก็ประกาศตนว่า
เป็นตัวแทนของประเทศจีน คือรัฐบาลซึ่งมีสิทธิในสาส์นตราตั้ง ซึ่งมีไขปัญหาธรรมดาแต่เป็นเรื่อง
ที่ไม่เคยมีมาก่อน และเป็นที่สนใจขององค์การอื่น ๆ ในสหประชาชาติมาเป็นเวลาหลายเดือนแล้ว
โดยไม่ได้รับคำทอม

เป็นที่คาดหมายไม่ไว้ว่า คณะกรรมการสาส์นตราตั้งจะสามารถตอบปัญหาได้ จึงเป็นการ
ดีสำหรับที่ประชุมที่จะตัดสินเรื่องนี้อีกครั้งหนึ่ง หรืออย่างน้อยที่สุด เมื่อได้รับรายงานจากคณะกรรมการ
สาส์นตราตั้ง เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องจำเป็นที่จะต้องแก้ไขปัญหาเรื่องสาส์นตราตั้งถึงขั้นสุดท้าย
เกี่ยวกับระเบียบการปฏิบัติ เจ้าของร่างมติได้ปล่อยให้เรื่องนี้เป็นหน้าที่ของประธานที่จะตัดสินร่างมติว่า
ควรจะอภิปรายและลงคะแนนอีกครั้งหนึ่งเกี่ยวกับรายงานของคณะกรรมการสาส์นตราตั้งหรือไม่ หรือ
เรื่องนี้ควรจะปฏิบัติตามรายงานนั้น

๒๘. เกี่ยวกับเรื่องเสนอร่างมติ ประธานชั่วคราวได้ตั้งข้อสงสัยไว้ว่า ปัญหาเรื่องนี้เป็น
เป็นการตัดสินมติขององค์การซึ่งที่ประชุมต้องการในระยะเริ่มสมัยประชุมทุกสมัย การยื่นร่างมตินี้
เป็นการยกปัญหาเกี่ยวกับระเบียบปฏิบัติ มีไขเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะแต่คุณไม่ถึงกฎเกณฑ์ต่าง ๆ
ของระเบียบการนั้น ๆ ด้วย ประธานในเรื่องนี้คิดว่า เรื่องดังกล่าวที่ประชุมควรจะพิจารณากันปัญหา
ด้วยตนเอง

๒๙. ในระหว่างที่มีการโต้เถียงกันนี้ ตัวแทนบางคนได้ให้ทัศนะสนับสนุนการตัดสินใจโดยทันที
ทันใดของที่ประชุมเองเกี่ยวกับร่างมตินี้ นั่นก็คือไม่มีการถกเถียงกันในผลประโยชน์ของสมาชิกทั้งหมด
ที่ว่าที่ประชุมควรจะแก้ไขและองค์ประชุมควรจะประกอบควมบุคคลซึ่งได้รับสิทธิเป็นตัวแทนของประเทศ
ตามกฎทั้ง ๒ คือกฎที่ ๒๗ ของกฎระเบียบการปฏิบัติและของมาตรา ๔ ของกฎบัตร ในเรื่องดังกล่าว
รัสเซียได้เสนอร่างมติเพิ่มเติมอีก ๒ อัน ดังต่อไปนี้

(๑) "สมัชชา"

"ตัดสินว่าผู้แทนของพวกก๊กมินตั๋งไม่สามารถที่จะมีส่วนมีเสียงในสมัชชา และใน
องค์การอื่น เพราะพวกนี้มีใจตัวแทนของประเทศจีน"

(๒) "สมัชชา"

ตัดสินที่จะเชิญตัวแทนของรัฐบาลประชาชนจีนให้มีส่วนมีเสียงในสมัชชาและองค์การ

อื่น ๆ "

๒๕. ถ้าคำนึงถึงมติอันแรก ฝ่ายสมาชิกก็คงยืนยันว่า มันเกี่ยวโยงกับปัญหาที่จะต้องแก้ไขก่อนประเทศอื่น เมื่อคำนึงถึงระเบียบการปฏิบัติซึ่งความจริงแล้วจะเห็นว่าไม่มีอะไร เป็นอุปสรรคกีดขวาง สมาชิกเป็นมาของงานของเรื่องนี้อยู่แล้ว แต่ตามกฎหมายบังคับของสมาชิกไม่มีความหมาย จะด้วยเหตุใดก็ตามที่ ปัญหาที่นี้ไม่สามารถจะแก้ไขได้

๒๖/ ในการปฏิบัติงานเฉพาะหน้าที่ท่านเอง เกี่ยวพัน แต่หากจะคัดค้านร่างมติในเรื่องก็จะยึดถือต่อไปว่า สมาชิกต้องรับผิดชอบใจคำ เหมิงงานให้ระเบียบการพิจารณาเป็นไปโดยเรียบร้อยเท่าที่จำเป็นแก่การประชุมและการปฏิบัติงาน

๒๖c. อย่างไรก็ตามการสงวนไว้ซึ่งสิทธิบางประการ เป็นการแสดงถึงระเบียบการพิจารณาที่สมาชิกเห็นว่า ผู้แทนทั้งหลายย่อมไม่รู้ว่าในสมัยประชุมนั้น ปัญหาสำคัญ ๆ เช่นนั้นจะต้องหยิบยกมาพิจารณาก่อนเรื่องอื่น ระเบียบวาระของการประชุมไม่คงใช้การลงคะแนนเสียงที่รับความ เพราะสมาชิกสามารถคัดลิมใจภายหลังที่มีการยื่นสาส์นตราตั้ง เป็นผู้แทนในสมัยการประชุมนั้นก็ได้อีก เรื่องต่อไปก็คือ การแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาเรื่องสาส์นตราตั้ง รวมทั้งขอเสนอให้มีการพิจารณาปัญหาใหม่ ซึ่งไม่อยู่ในวาระการประชุม

๒๗. คานาคาออกความเห็นว่าเป็นว่า เพื่อสมาชิกที่เห็นว่า การคัดลิมใจขั้นสุดท้ายจะต้องไม่รับทำภายในวันแรกของการประชุม เพื่อที่จะให้มีเวลาพิจารณาอย่างรอบคอบ ควรจะจัดตั้งคณะกรรมการพิเศษขึ้นชุดหนึ่ง เพื่อให้คำปรึกษาแนะนำในที่ประชุม แต่ในเวลาเดียวกันนั้นความเห็นของคานาคาทำให้ผู้แทนอื่น ๆ รู้สึกว่าคณะกรรมการสาส์นตราตั้งมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับปัญหานี้โดยตรง ผู้ที่เสนอความเห็นนี้เชื่อว่าที่คณะที่สำคัญเกี่ยวกับปัญหานี้ จะพบว่าบางกรณีคณะกรรมการพิเศษจะให้ความแนะนำที่ฉลาดกว่า ที่คณะทำงานเองเกี่ยวกับผู้แทนอื่น ๆ ก็ได้ถกเถียงกันว่า ถ้าที่ประชุมสมาชิกคัดลิมว่าการตรวจสอบมีโทษหน้าที่ของคณะกรรมการสาส์นตราตั้ง ตามความเห็นของเขาแล้ว คณะกรรมการนี้ก็จะไม่มีอำนาจอะไรเลย เป็นความจริงที่ว่าคณะกรรมการสาส์นตราตั้ง สามารถที่จะออกความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องสำคัญได้ อย่างไรก็ตามโดยปกติแล้ว คณะกรรมการนี้ก็จำกัดหน้าที่อยู่ในตัวของมันเองแล้ว ที่จะให้ความเห็นได้เพียงว่า สาส์นตราตั้งนั้นถูกต้องหรือไม่ และไม่สามารถที่จะให้ความเห็นเกี่ยวกับปัญหาสำคัญ ๆ ที่ถกเถียงกัน ยิ่งกว่านั้นผลที่ได้จากการศึกษาของคณะกรรมการพิเศษ ที่ประชุมอาจจะไม่อำนาจคัดลิม

เกี่ยวกับเรื่องทางเทคนิคมากกว่าเรื่องทางการเมือง

144. ที่ประชุมไม่ยอมรับร่างมติ ๒ ฉบับ ซึ่งเรียกร้องให้ตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องนี้
แต่ยอมรับร่างมติแต่งตั้งกรรมการพิเศษ

"ให้พิจารณาปัญหาผู้แทนจีน" ที่ประชุมได้ตัดสินใจเกี่ยวกับรายงานของคณะกรรมการ
นี้โดยเห็นว่า "ผู้แทนของรัฐบาลกลางจีนชาติ" ควรจะมีสิทธิเช่นเดียวกับผู้แทนอื่น ๆ

๑๑๑. คณะกรรมการได้ยื่นรายงานเกี่ยวกับปัญหานี้โดยไม่มีคำ เสนอแนะที่ประชุม
ก็ไม่ได้ทำอะไรเลย นอกจากส่งรายงาน

๑๑๒. ในการเปิดสมัยการประชุมครั้งที่ ๘ สมัชชาโดยยอมรับมติการแก้ปัญหาเรื่อง
ผู้แทนจีน ที่ว่า "จะต้องเลื่อนกำหนดการประชุมสมัยที่ ๘ เรื่องพิจารณาข้อเสนอมิให้กำจัดผู้แทนจีน
คณะชาติออกไป และให้ผู้แทนจีนแดงเข้านั่งแทน"

๑๑๓. ในการอภิปรายก่อนหน้าที่จะยอมรับมตินั้น ประชาชนชั่วคราวของที่ประชุมได้กล่าวว่า
เขาหวังว่าปัญหาทำนองนี้ "ควรได้รับการพิจารณาและตัดสินใจในที่ประชุมคณะกรรมการกลาง
ซึ่งผู้อภิปรายแต่ละคนก็ได้ชี้แจงให้เห็นว่า ท้องการมีส่วนร่วมกับผู้แทนที่จะลงมติถึงปัญหาและปฏิบัติ
การที่เป็นไปได้โดยทันที

๑๑๔. ขณะนั้นยังไม่มีมติเกี่ยวกับระเบียบการนี้เลย แต่อย่างไรก็ตามในระหว่าง
การอภิปรายทั่วไป และในการพิจารณารับมติฉบับแรกของคณะกรรมการกลาง ซึ่งของการประชุม
ที่สมบูร์น (ครบองค์ประชุม) ผู้แทนคนหนึ่งกล่าวว่า ปัญหาเรื่องสำเนาตั้งผู้แทนจีนชาติกลายเป็น
เรื่องโต้แย้งมาตั้งแต่การประชุมสมัยแรกแล้ว เขาเห็นว่า เรื่องนี้ควรผ่านการอภิปรายในการยอมรับ
มติเรื่องสำเนาตั้ง เขาแสดงความสนใจทั้งทางปัญญา ความเหมาะสม ที่จะหยิบยกเอาปัญหานี้
ขึ้นมาลงมติตั้งแต่สมัยแรก เพราะว่าการทำเช่นนั้นเป็นการก้าวข้ามต่อคณะกรรมการกลาง

ง. การพิจารณาโดยสมัชชาของผู้แทนสำเนาตั้ง

ก. ระเบียบการปฏิบัติเพื่อการตรวจสอบและการอนุมัติ

๑. เมื่อเริ่มเปิดสมัยประชุม

๑๘. กฎข้อ ๒๔ ของระเบียบของสมาชิกได้ควบคุมถึงวิธีการ ซึ่งสมาชิกใช้พิจารณา
 สาสน์ตราตั้งผู้แทนในการประชุมสามัญ กฎข้อนี้ตั้งขึ้นเพื่อให้อำนาจการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณา
 สาสน์ตราตั้ง, ตั้งแต่เริ่มเปิดประชุม ใ้ประกอบด้วยสมาชิก ๕ คน ซึ่งสมาชิกแต่งตั้งตามข้อเสนอของ
 องค์ประธานคณะกรรมการ มีหน้าที่รับผิดชอบตามกฎหมายที่กำหนดไว้ การพิจารณาสาสน์ตราตั้งผู้ใด
 จะต้องทำบันทึกเสนอต่อสมาชิกโดยเร็ว

๑๙. สมาชิกจะต้องถือปฏิบัติโดยสม่ำเสมอในการตรวจตราระเบียบการให้เป็นไปตาม
 กฎข้อ ๒๔ ไม่ว่าจะเป็นการประชุมสามัญหรือสมัชชาพิเศษ รวมทั้งออกถึงปัญหาต่าง ๆ ไม่ว่าจะสมควร
 หรือไม่สมควร หรือมีความสามารถที่จะยึดถือปฏิบัติตามข้อเสนอหรือไม่นั้น สมาชิกจะต้องคำนึงถึงและ
 เคารพต่อสาสน์ตราตั้ง ผู้แทนของประเทศสมาชิกในการประชุมครบบของปีก่อนที่คณะกรรมการสาสน์ตราตั้ง
 จะยอมรับบันทึก และก่อนที่สมัชชาการประชุมที่ ๕ และก่อนการตกลงใจอย่างแน่นอนในสมัยประชุมที่ ๔
 เมื่อมีผู้คัดค้านโดยอ้างถึงความเหมาะสมของระเบียบการ

๒. การประชุมใหญ่อีกครั้งของถาวรแยกสมัชชาการประชุม

๒๐. เมื่อการประชุมของสมาชิกแบ่งออกเป็น ๒ ส่วนอย่างเช่นกรณีสมัยประชุมที่หนึ่ง
 และที่สาม หรือกรณีที่ต้องให้พิจารณาใหม่ในเวลาต่อมา หรือกรณีการประชุมครั้งที่ ๗ คณะกรรมการ
 พิจารณาสาสน์ตราตั้งที่ได้รับแต่งตั้งขึ้นในตอนต้นสมัยประชุมแต่ละสมัย ก็ยังคงดำเนินงานต่อไปกระทั่ง
 สมัยประชุมครั้งที่ ๗ ในการตรวจตราสาสน์ตราตั้ง

๒๑. ตัวอย่างเช่น คณะกรรมการที่แต่งตั้งขึ้นในตอนต้นสมัยประชุมที่ ๓ ได้รายงานใน
 ภาคหลังของการประชุมว่า เขายืนยันว่าสาสน์ตราตั้งผู้แทนสมัยก่อนใช้ไม่ได้ และสาสน์ตราตั้งใหม่จะ
 มีความจำเป็นก็ต่อเมื่อผู้แทนใหม่ได้รับแต่งตั้งขึ้นในการประชุมภาคหลัง และยังรายงานต่อไปว่า รัฐบาล
 คงยืนยันที่จะไม่เปลี่ยนแปลงรายชื่อผู้แทน และถ้าเราเคารพพื้นฐานของคณะผู้แทนแล้ว ก็เท่ากับยอมรับ
 สาสน์ตราตั้งในการประชุมครบบของค้ำมกฎระเบียบปฏิบัติข้อ ๒๗ เมื่อพิจารณาถึงผลของการตรวจสอบ
 สาสน์ตราตั้งขั้นสุดท้ายแล้วคณะกรรมการก็ต้องเสนอว่า ผู้แทนของรัฐต่าง ๆ ซึ่งได้ยอมรับกันตาม
 สาสน์ตราตั้ง เป็นการชั่วคราวนั้น จะต้องได้รับการพิจารณากำหนดเกี่ยวกับผู้แทนอื่น ๆ

๒. เนื่องจากสาส์นตราตั้งไม่สมบูรณ์

๔๘. ในขณะที่กฎระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ ไม่ไ้กระບุดถึงข้อแตกต่างระหว่างคุณสมบัติของผู้แทนชั่วคราว และผู้แทนที่มีอำนาจเต็มได้ชัดเจน จึงมักปรากฏว่ากฎข้อ ๒๕ ถูกนำมาใช้ทั้งในคำคัดค้านการยอมรับ และการขอมิให้ผู้แทนซึ่งมีสาส์นตราตั้งไม่สมบูรณ์เข้าร่วมประชุม ตามกฎข้อ ๒๗ ซึ่งกล่าวว่า สาส์นตราตั้งใด ๆ แม้จะมีลายเซ็นของประมุขแห่งรัฐ หรือของรัฐมนตรีต่างประเทศ ก็ยอมรับไม่ได้ ถ้าหากว่าคณะกรรมการพิจารณาสาส์นตราตั้งยืนยันรายงานเดิม

๔๙. โดยทางปฏิบัติแล้ว คณะกรรมการสาส์นตราตั้งจะต้องประชุมกันในระหว่างสมัยประชุมอย่างน้อย ๒ ครั้ง ครั้งแรกต้องกระทำภายใน ๑๐ - ๑๕ วัน หลังจากเปิดสมัยประชุมแล้ว ทั้งนี้เพื่อจะได้รายงานการรับรองสาส์นตราตั้งต่อสมัชชา ครั้งที่ ๒ ประชุมเพื่อพิจารณาตรวจสอบ และรายงานสาส์นตราตั้งเดิมจากรัฐบาล ซึ่งออกมามีอำนาจชั่วคราว.

United Nations

Repertory of Practice of United Nations.

Volume 1 Article 1 - 22 of the Charter.

New York, 1955.

(United Nations : Text)

ปัญหาเรื่องผูกพันในสหประชาชาติความถ้อยแถลงกฎหมาย

• • ร่างบันทึกถึงเลขาธิการ เมื่อเดือน ตุลาคม ค.ศ. ๑๙๕๐

S/1466; SCOR, V, Supp. for Jan - May 1950, PP. 18-23

ความยากลำบากอันต้นตอของปัญหามีขึ้นเกี่ยวกับผูกพันของประเทศสมาชิกในสหประชาชาติคือปัญหาเรื่องผูกพันถูกนำไปรวมกับปัญหาการรับรองแห่งประเทศสมาชิก จะชี้ให้เห็นว่าการโยงปัญหานี้เข้าด้วยกัน ทำให้เกิดความยุ่งยากทางปฏิบัติอย่างไรและเป็นเรื่องผิดอย่างไร เมื่อพิจารณาตามหลักกฎหมาย

ในแง่การปฏิบัติแล้ว ฐานะของผูกพันขึ้นอยู่กับปริมาณจำนวนของสมาชิกในองค์กรใดองค์กรหนึ่ง ซึ่งรับรองรัฐบาลใดรัฐบาลหนึ่ง อาจเป็นไปได้ที่รัฐสมาชิกส่วนใหญ่ในองค์กรหนึ่ง กลับรับรองรัฐบาลอื่นเป็นคู่แข่งกัน ถ้าจะไร้อัตถการรับรองเป็นการส่วนตัวมีส่วนเกี่ยวข้องกับผูกพันของรัฐบาลคนละชุดก็จะเห็นในคนละองค์กรต่าง ๆ กัน เช่น คณะมนตรีความมั่นคง ซึ่งมีสมาชิกจำกัดอยู่แล้ว ปัญหาเรื่องผูกพันจะตัดสินใจลงไปตามอำนาจของรัฐบาลซึ่งเป็นสมาชิกอยู่ในเวลานั้น.

ในแง่หลักการกฎหมายแล้ว การนำเอาปัญหาผูกพันในองค์กรระหว่างประเทศไปพบกับการรับรองรัฐบาล ย่อมทำให้เกิดความยุ่งยากกลับสนกันได้ถึง ๒ แห่ง ซึ่งโดยผิวเผินแล้วอาจมีลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่แตกต่างกันโดยเป็นความจริง.

การรับรองรัฐบาลใหม่ หรือรัฐบาลตุลาใหม่ของรัฐเก่าเป็นเรื่องไม่สิ้นสุด ซึ่งรัฐบาลผู้รับรองจะต้องถือปฏิบัติ เป็นความจริงที่ว่า นักปราชญ์นิติกฎหมาย ได้โต้แย้งกันหนักหนาแล้วว่าเมื่อเกิดรัฐบาลใหม่ขึ้น โดยการปฏิวัติและเหตุผลสมควร จะเป็นรัฐบาลใดก็ตามได้ทั้งประชาชนส่วนใหญ่ ก็ถือถืออยู่แล้ว ถือถือว่าเป็นหน้าของรัฐบาลอื่น ๆ ที่จะรับรอง อย่างไรก็ดี ในขณะที่รัฐต่าง ๆ กำลังพิจารณาการรับรองเพื่อให้เห็นไปตามกฎหมายนั้น รัฐบาลเหล่านั้นก็มักจะแสดงออกให้เห็นว่า ตนจะพิจารณาในแง่การเมืองซึ่งแต่ละรัฐ ก็มักจะถือปฏิบัติตามความพอใจของตน

ผู้เชี่ยวชาญทางกฎหมายจำนวนมากได้โต้แย้งว่า กฎการรับรองส่วนตัวโดยถือเอาความพอใจของรัฐต่าง ๆ นั้น ควร เปลี่ยนเป็นการรับรองร่วมกัน *Collective Recognition* โดยผ่านองค์กรระหว่างประเทศของสหประชาชาติ (เช่น *Lanterpaecht Recognition in International Law* ถ้าเปลี่ยนเป็นเช่นนี้ได้ ญัตติที่อยู่ที่หายไป และการรับรองรัฐบาลอื่นเป็นเรื่องส่วนตัวก็จะหมดไป แต่การรับรองโดยวิธีดังที่กล่าวแล้วแต่ความเห็นขององค์กรต่าง ๆ ของ U.N. อีกข้อหนึ่ง แต่ความจริงแล้วปรากฏว่ารัฐต่าง ๆ พากันปฏิเสธกฎข้อนี้และ U.N. ก็ไม่มีอำนาจใด ๆ ที่จะรับรองรัฐบาลหรือรัฐบาลใหม่ของรัฐใด ๆ ได้โดยลำพัง การที่จะตั้งกฎการรับรองร่วมกันขึ้นมา สหประชาชาติจะต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎบัตรหรือไม่ก็แล้วแต่สัญญาที่สมาชิกทั้งหมดร่วมกันบัญญัติขึ้นนั้น เสียใหม่.

อีกประการหนึ่งสมาชิกภาพของรัฐหนึ่ง ๆ ในสหประชาชาติ และฐานะของยูเอ็นของรัฐนั้น ในองค์กรต่าง ๆ ก็จะเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ ถ้าใช้วิธีรับรองร่วมกันขององค์กรต่าง ๆ อย่างเช่นในกรณีฐานะของสมาชิกก็อาจให้สมาชิกออกเสียงลงคะแนนตามคำเสนอแนะของคณะมนตรีความมั่นคง ในกรณีของการมียูเอ็นแทนโดยลงคะแนนขององค์กรต่าง ๆ ในเรื่องสิทธิการตั้งของยูเอ็นแทนนั้น ๆ ได้ กรณีการรับรองรัฐหรือรัฐบาลจึงเป็นการกระทำส่วนตัว แต่การยอมรับเป็นสมาชิกภาพหรือการยอมรับยูเอ็นแทนในองค์กรถือเป็นการกระทำร่วมกัน (*Collective Acts*)

ซึ่งดูเข้มนจะ ไม่ถูกต้องตาม ใจหมายของการรับรองสมาชิกภาพและการรับรองยูเอ็นแทนในองค์กรไม่ได้เพราะใครจะรู้ว่าการรับรองจะต้องใช้วิธีการรับรองเป็นการทั่วไปแล้ว เสียกษณกฎบัตรจะมากจนการรับรองส่วนตัว.

ข้อสรุปนี้เกิดขึ้นเป็นประจักษ์แจ้งในการปฏิบัติในกรณียอมรับสมาชิกทั้งขององค์กรสันนิบาตชาติ และสหประชาชาติ

ในการปฏิบัติทั้งสันนิบาตชาติก็เกิดปัญหาหลายกรณีซึ่งสมาชิกขององค์กรได้แสดงออกมาตรง ๆ ว่า การยอมรับประเทศต่าง ๆ เขาเป็นสมาชิกไม่หมายความว่าสันนิบาตชาติยอมรับรับรองสมาชิกใหม่เป็นประเทศ เช่น สหราชอาณาจักร ในกรณี ลิทัวเนีย เบลเยี่ยม และ

สวิตเซอร์แลนด์ ในกรณี โขเวียต - รัสเซีย และกรณีระหว่าง โคโลมเบียกับปานามา (นักเขียนพวกหนึ่งอาทิเช่น Seelle, Fauchille, Anfilloth; Malbone Graham เป็นต้น ยืนยันว่าการรับรองของสันนิบาตชาติ เป็นการรับรองทางอ้อมโดยถูกสมาชิก แต่ Lauterpacht กล่าวไว้ใน น.ส. Recognition in International Law p. 401 ว่าเป็นการกระทำเช่นนั้นไม่เป็นการรับรองทางอ้อม.

ในทางปฏิบัติของสหประชาชาติ มีตัวอย่างมากมายเพิ่มขึ้นเกี่ยวกับการยอมรับรัฐชาติใหม่เข้าเป็นสมาชิก ไม่ได้รับการรับรองโดยสมาชิกอื่น ๆ ทั้งเขต ตัวอย่างอื่น ๆ ก็มีได้แก่ เคียงฉี รับรองจากบางรัฐของถูกคัดค้านจากสมาชิกหลายประเทศ และไม่ยอมรับรัฐใหม่เข้าเป็นสมาชิกตัวอย่างเช่น เยเมน และ พม่า ซึ่งสมาชิกอาจสมัครรับแล้วแต่สมาชิกอื่น ๆ ให้การรับรองกันเป็นส่วนน้อย จำนวนสมาชิกส่วนใหญ่ในคณะมนตรีความมั่นคงทั้งโหวตให้ยอมรับ Transjordan (Jordan) เพราะว่าประเทศเหล่านี้ ๆ ไม่สมัครขอเข้าเป็นสมาชิก การพูดกับประเทศผู้เป็นสมัคร จึงปฏิเสธการรับรองจนถึงที่มีการเรียกร้องให้สมาชิกทำเรื่องให้เขาเข้าสู่ศาลโลกเพื่อขอเสนอแนะ

ศาลโลกถูกเรียกร้องให้ช่วยแก้ปัญหาไม่ว่ารัฐสมาชิกจะโหวตให้ยอมรับรัฐอื่นก็ตาม รัฐสมาชิกนั้นจะต้องใคร่รับมอบหมายให้บอกความเห็นโดยทางอ้อม ตามขอกษา มาตรา ๔ แห่งกฎบัตร เงื่อนไขข้อหนึ่งซึ่งรัฐสมาชิกแถลงไว้กลายเป็นข้อเรียกร้องทางการทูตระหว่างรัฐที่สมัครเข้าเป็นสมาชิก ศาลโลกปฏิเสธขอเรียกร้องนี้ และในสมัยการประชุมที่ ๓ สมัชชาได้เสนอแนะว่า ให้สมาชิกแต่ละประเทศปฏิบัติตามความเห็นของศาลโลก

การปฏิบัติของรัฐสมาชิกในองค์กรต่าง ๆ ของสหประชาชาติ ก่อนหน้าที่จะมีปัญหาคืนเกิดขึ้น เป็นเสมือนแบบแผน คือ เรื่องผู้แทนเป็นสิ่งที่ต้องแยกจากการรับรองรัฐบาล แม้ความจริงที่เห็นได้ชัดกว่า แม้รัฐบาลส่วนใหญ่เปลี่ยนมาโดยความปฏิบัติ และขาดสัมพันธทางการทูตระหว่างรัฐสมาชิกก็ตาม แต่ก็ไม่เคยมีตัวอย่างเลยในการที่จะขอแก้ปัญหาเรื่องสาสน์ตราตั้งผู้แทนในระหว่างการประชุมเป็นเวลาดัง ๔ ปีเลย ตรงกันข้ามเมื่อโลกกำลังมีการโหวตปฏิบัติของคณะกรรมการสาสน์ตราตั้ง (เช่นในสมัยการประชุมของสมัชชา) สมาชิกโดยมากยอมรับกันทั้งหมด

ชนที่รัฐสมาชิกต่าง ๆ จึงได้สร้างเรื่องราวให้เข้มแข็งขึ้นโดยการปฏิบัติที่ต่อเนื่องกันทางนี้

๑. สมาชิกสามารถที่จะลงคะแนนยอมรับแผนของรัฐบาลซึ่งยังไม่ได้รับการรับรอง หรือไม่มีสัมพันธภาพทางการทูตกัน

๒. การลงคะแนนเช่นนี้ไม่เป็นการรับรองทางอ้อม หรือ พิธีที่จะสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูต

ในตัวอย่างทั้งสองนี้ไม่เกี่ยวข้องกับประเทศที่ไม่เป็นสมาชิก ปัญหาที่ถูกหยิบยกขึ้นมาก็คือ กรณีของไต้หวัน ไต้หวัน และ อิสราเอล มีสิทธิเข้าร่วมในคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ถูกคัดค้านว่า มีใต้หมายควมว่าจะรับเอาว่าเป็นประเทศ และสมาชิกคณะมนตรีความมั่นคงได้อภิปรายตกลงกันว่า การลงมตินี้มีมติเป็นการรับรองประเทศหรือรัฐบาลที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม

นั่นการปฏิบัติงานของสหประชาชาติ จึงไม่ถูกต้องตามกฎหมาย แต่ก็ก่อให้เกิดกฎบัตร เบื้องต้นขององค์การ สหประชาชาติมิได้เป็นเสมือนสมาชิกที่จำกัดว่าสมาชิกจะต้องมีวัตถุประสงค์ทางจิตใจ และมีรัฐบาลแบบเดียวกัน (เช่น เป็นสมาคมที่เกี่ยวข้องกับส่วนภูมิภาคโดยเฉพาะ) ในฐานะที่เป็นองค์การที่ครอบคลุมวงการทั่วโลก จึงจำเป็นที่สหประชาชาติต้องรวมรัฐต่าง ๆ ที่แตกต่างกันทั้งชนิด และจุดประสงค์เข้าด้วยกัน.

ปัญหาจึงเป็นเรื่องสำคัญมากในประวัติศาสตร์ของสหประชาชาติ ทั้งนี้ก็เพราะรัฐชาติใหม่เข้ามาช่วยการปฏิบัติ แต่ทว่าเป็นครั้งแรกที่รัฐบาลทั้งสองยังดำรงอยู่และแข่งขันกัน เรื่องเช่นนี้อาจเกิดขึ้นได้อีกในอนาคต และทำให้เกิดความอยากรู้ว่า จะมีกฎเกณฑ์อะไรมาตัดสินระหว่างรัฐบาลทั้งสองนั้น ได้มีการแสดงความเห็นกันว่าหลักการรับรองที่แตกต่างกันไม่เหมาะสมและมีผลหลักกฎหมาย จะมีหลักการอื่นใดอีกไหม

เมื่อพิจารณาแล้วพบว่า หลักการที่เหมาะสมอาจมีได้จากการวิเคราะห์เอาจากกฎบัตรมาตรา ๔ มาตราที่มีบัญญัติว่า รัฐที่สมัครเข้าเป็นสมาชิกจะต้องพร้อมที่จะปฏิบัติตามพันธะของสมาชิกส่วนมาก พันธะของสมาชิกภาพเป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะปฏิบัติตามที่รัฐบาลปฏิบัติ เสนอตัวเข้ามาเป็นผู้นำของรัฐสืบต่อจากรัฐบาลเท่านั้น มักจะเกิดปัญหาว่า รัฐบาลชุดเก่าหรือใหม่

จะเป็นผู้นำที่ถูกต้องแห่งประชาชนและเป็นผู้นำที่ติดตามกันระของสมาชิกภาพ ก็หมายความว่า
จะจัดคดีพิพาทว่า รัฐบาลใหม่จะใช้อำนาจเต็มที่ภายในรัฐซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ยอม เชื่อฟังอยู่
แล้วไต่หรือไม่

ถ้าเป็นไปได้จริง ๆ ท่านเองเกี่ยวกับ องค์การต่าง ๆ ของสหประชาชาติ
ก็สามารถยินยอมให้รัฐบาลเหล่านี้มีสิทธิส่งผู้แทนเข้าไปในสหประชาชาติในการปฏิบัติร่วมกันได้
แม้ว่ารัฐสมาชิกบางรัฐคัดค้านก็ตาม หรือว่ารัฐสมาชิกจำนวนมากจะคัดค้านไม่ยอมรับรับรองรัฐบาล
นี้ว่าถูกต้องตามกฎหมาย โดยเหตุผลทางการเมืองบางประการก็ตาม

๒. คุณสมบัติเบื้องต้นของสำนักงานเลขาธิการ เกี่ยวกับการเมืองผู้แทน.

หนังสือจากยูเนสโกของข้าพเจ้าถึงสหประชาชาติลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๑๙๕๐

S/470; Scare, V, Supp, for Jan-May 1950 pp 23 - 26

ในวันที่ ๘ มีนาคม เวลา ๑๖.๓๐ น. ๒ ชั่วโมงหลังจากท่านได้ส่งวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัญหา
เรื่องผู้แทน เรื่องผู้แทนในสหประชาชาติตามนิยามแห่งกฎหมาย" ในนั้นข้าพเจ้าขอคัดค้านกับที่กั้น
อย่างเต็มที่ และขอสงวนสิทธิ์ของข้าพเจ้าในการจะกระทำการคัดค้านต่อไป รัฐบาลของข้าพ
เจ้าทำการคัดค้านแทนรัฐบาลต่อไป

การคืนบรรทัดเพื่อเสรีภาพและ เอกอรัชของเงินทองประสบอุปสรรคเฉพาะหน้า
หลายประการ เช่น วิกฤตการณ์ ฟอรัมชา โชนาน(ไทล์) และปัญหาเรื่องแนบดินใหญ่ซึ่ง
มีความยุ่งยากหลายประการ รวมทั้งปัญหาเกี่ยวกับสหประชาชาติ

คราเมย์ที่รัฐบาลจีนชาติยังมีอยู่ ก็จำเป็นที่องค์การผู้ปฏิบัติฝ่ายคอมมิวนิสต์จะออกไป
และฝ่ายคอมมิวนิสต์ไม่สามารถที่จะทน เหตุการณ์ขยายอำนาจลงมาทางภาคตะวันออกเฉียงใต้ได้เต็มที่
ที่ไต้หวัน ถ้าหากรัฐบาลจีนคณะชาติซึ่งกิจการต่อสู้ลงเมื่อไร จีนคอมมิวนิสต์สามารถทนเขต
กำลังแนวอำนาจอิทธิพลลงทางภาคตะวันออกเฉียงใต้ จะเป็นการเร่งให้เกิดสงครามโลกครั้งที่
๓ เร็วขึ้น ด้วยเหตุผลนี้เอง สหประชาชาติซึ่งได้แต่งตั้งจีนคณะชาติแทนสหภาพโซเวียต
ในข้อพิพาทจีนคณะชาติไต้หวันหากท่านเห็นว่ากรณีที่ข้อพิพาทก่อนตามคอมมิวนิสต์ เป็นสิ่งที่เหลือ
น้อยกว่าแรงแล้ว การที่ท่านจะบังคับตัวเป็นกลางอยู่ในโลกนี้ต้องเป็นสิ่งที่เกินความสามารถของท่านคว
ท่านจะคิดว่าปัญหาเรื่องผู้แทนจีนในสหประชาชาติ เป็นอุปสรรคกีดกันการ เจริญปัญหาสำคัญ ๆ ของ

โลกก็ได้ เหนือกว่าหลังจากปรมาณู เป็นคน บิดูหากี่เกิดขึ้นก่อนมีอูทากูแทนจีนถึง ๔ ปี และ บิดูหาทั้งสองนี้ก็ไม่เกี่ยวข้องกันด้วย ถ้าหากคิดว่ามีอูทากูแทนจีน เป็นสิ่งกักขวางการแก้มือทากูหลัง งามปรมาณูแล้ว การประชุมตกลงกันที่ Dumbarton Oaks อันเป็นที่ฐาน ขององค์การสหประชาชาติก็จะ เป็นช่องทางใหม่ ประเทศที่ปรึกษาทางพลังงานปรมาณูกลายเป็นมหา อำนาจขึ้นมาถึง ๒ ประเทศ ยูแทนจีนคณะชาติให้ความเห็นว่า

ส่วนมีอูทากูอื่น ๆ ที่ทำให้โลกยุ่งยากอยู่ทุกวันนี้ เหนืออูทากูเยอรมันก็ไม่มีอยู่ใน ระเบียบวาระการประชุมของคณะมนตรีความมั่นคงหรือสมัชชา เท่าที่ควรอย่างใด.

นโยบายมีดประทุของสหประชาชาติ เกิดจากการที่ยูแทนสหภาพโซเวียตเดิน ออกจากการประชุมในขณะท้องครต่าง ๆ ของสหประชาชาติกำลังพิจารณาและลงมติให้รับรองคณะ ยูแทนจีนชาติพอที่ การลงมติการครั้งนี้ ก็ปฏิบัติตามกฎของระเบียบที่เกี่ยวกับองค์กรทั้งสิ้น ยูหรับมติขอมการ Dead Lock ครั้งนี้คือเป็นโซเวียต ซึ่งสมาชิกทั้งหมดรับรองว่าเป็น การระเมิดกฎหมายและทำตามกฎหมาย และโลกกล่าวหาเสชาติการ U.N. ว่าคำเป็น นโยบายที่เลวและพยายามเอาใจโซเวียตโดย การวิงวอน บันเทิงทั้งแต่สหประชาชาติโลกต้องขึ้นมา ทั้ง ๆ ที่คณะยูแทนของสหภาพโซเวียตไม่เคยช่วยเหลืองานใด ๆ ขององค์การในทางแยกขึ้นเลย แหมแต่จีนเดียว ยิ่งกว่านั้น โซเวียตก็ตั้งองค์การ Cominform ขึ้นมาแข่งอันเสีย อีก โซเวียตใช้สหประชาชาติเป็นเครื่องมือสำหรับโฆษณาชวนเชื่อและ เพื่ออึดกุมประเทศผ่าน เสรีอื่น ๆ ถึงกระนั้นก็ตาม พวกก็ยังมิได้ใจหมั้นหมักที่เมาเพื่อเอาใจโซเวียตอยู่ก็โดยการทำ ลายยูแทนจีนคณะชาติต่อไป

ความเหี้ยมเถลเถลตัวเอง ทำให้เราพเจ้ากล่าววิจารณ์ทุกของพวกว่าเป็นนโยบาย การ เมืองที่เลว นอกจากนั้นยูแทนจีนคณะชาติยังมีความ เห็นอย่างที่เราชาติการสหประชาชาติมีความ เห็นว่า ทางด้านวิชาการเอาเรียน มันก็ของพวกยังต่อเติมลงไปว่า การโยงมีอูทากูแทน เชากับมีอูทากูการรับรองรัฐบาลเราด้วยกัน เป็นการกระทำผิดเสียอีกเพราะกฎหมายระหว่างประ เทศก็ไม่ได้อารสนิยมสำหรับอึดกุมการรวมมีอูทากูโดย ในทางการปฏิบัติแล้ว ไม่ว่าตัวมีนาท ชาติหรือสหประชาชาติ การรวมมีอูทากูหาเขมนี้ถือเป็นการรวมรวมคา จะมีชื่อยกเว้นอยู่บ้างสำหรับ การรวมมีอูทากูถึงในบันทึกของพวกก็เพียงสองสามกรณีเท่านั้น และในการให้ขอรับรองสมาชิก

ในชื่อของคณะผู้แทนโซเวียตก็ได้เน้นหนักถึงการรวมปัญหาการยอมรับและการรับรองของรัฐบาล
 เขาด้วยกันทุกครั้ง ทั้ง ๆ ที่ศาลโลกก็ได้ให้คำปรึกษาท่านเองไปแล้ว แต่คณะผู้แทนโซเวียตก็ยัง
 Veto. ไม่ให้รับรองที่สมัครใจในหลายประเทศ เขาเป็นสมาชิก หัวหน้าคณะผู้แทนของสหรัฐ
 ในสหประชาชาติก็กล่าวไว้อย่างจริงจังในสุนทรพจน์ของเขา เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ว่ารัฐบาลสหรัฐ
 อเมริกาก็ยังสนับสนุนคณะผู้แทนจีนชาติเดียวและจะโหวตคัดค้านการรับรองผู้แทนจีนตามมติที่สหประชาชาติ
 ก็เพราะว่ารัฐบาลสหรัฐยังคงรับรองรัฐบาลจีนชาติเดียว

บันทึกของพยานยังได้เสนอแนะให้จัดตั้งที่ปรึกษาใหม่ ท่านเองว่า "การจะรับรอง
 รัฐบาลใหม่ยอมทำเรื่องนี้นั้นไม่ว่ารัฐบาลใดเขาก็จะให้ให้อำนาจเต็มที่ภายในรัฐอย่างใดคนหนึ่ง และ
 ประชาชนส่วนใหญ่จะเชื่อถือหรือไม่" ในการที่รัฐบาลแต่ละรัฐบาลจะพิจารณารับรองรัฐบาลใหม่
 จะคงพิจารณาถึงบทบรรทัดฐานใหม่ที่ท่านเสนอแนะสำหรับตัดสินปัญหาผู้แทน

ความจริงแล้วการรับรองรัฐบาลและการยอมรับผู้แทนก็มีวิวัฒนาการคล้ายคลึง
 กัน การรวมปัญหาการรับรองและการยอมรับผู้แทนเข้าด้วยกัน ก็เป็นเพียงเรื่องธรรมดา
 และไม่มีทางหลีกเลี่ยง

นอกจากนั้นเลขาธิการ U.N. ยังแสดงความเห็นว่ารัฐบาลใดสามารถให้
 อำนาจให้รัฐอื่นโดยพฤตินัยส่วนใหญ่เห็นด้วยก็คือ ถ้าหากท่านต้องการจะบัญญัติใหม่ "การ
 ใดก็ตามที่รัฐบาลใหม่โดยพฤตินัยให้อำนาจภายในรัฐนั้น ๆ เป็นที่โดยผลและราษฎรส่วนใหญ่เห็น
 สมควร หรือไมก็ตาม ก็วิธีการที่เป็นไปได้ ก็คือเปิดให้มีการเลือกตั้งอย่างยุติธรรมและโดยผล
 โดยเสรี ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงหลักการแห่งการอนุมัติด้วย แต่โดยพฤตินัยแล้ว ระบอบการปก
 ครองของจีน ไม่เคยได้รับความสนับสนุนจากประชาชนจีนเลย โครงการต่าง ๆ และแนวความคิด
 ของรัฐบาลจีนตามมติที่สหประชาชาติไม่ไช่แบบฉบับของจีน

ในสายตาของต่างประเทศแล้ว ต่างก็เห็นกันอยู่ว่า ประชาชนชาวจีนเองระ
 บอบการปกครองของ Com. เป็นเพียงระบอบการปกครองหุ่น (Puppet Regime)
 ปัจจุบันนี้การคัดค้านการปกครองระบอบ Com. ได้ทวีความรุนแรงขึ้นกว่าที่แฉะมาก
 อีกไม่ช้าชาวโลกจะได้ยินกิตติศัพท์ของชาวจีน แสดงความเกลียดชังต่อพวกคอมมิวนิสต์อย่าง
 หนักยิ่งขึ้น

มาตราที่ ๑๐๐ แห่งกฎหมาย *Inter Alia* ว่า เสนอการและ
 คณะกรรมการของกองกลาง การกระทำใด ๆ ซึ่งกระทำในระบอบระเบียบของงาน
 เป็นเจ้าหน้าที่ระหว่างประเทศของงาน และของอันมีลักษณะพิเศษประการที่ ความไม่
 ธรรมดาของเสนาธิการและกรรมการในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับคดีอาชญากรรม
 ที่สำคัญอันหนึ่งของสหประชาชาติซึ่งอาจจะถูกละเมิดโดยบุคคลที่มิใช่ของบุคคล
 อื่นใดในภาคผนวก .

ปัญหาที่เราไปพบกันซึ่งมีจริงเกิดขึ้นจากคณะผู้แทนไทย เวียดนามของกองกลาง ๆ
 เป็นผู้สืบค้นที่มา เริ่มจากคณะเสนาธิการ ก่อเมื่อเดือนธันวาคม ค.ศ. ๑๙๖๑
 การพิจารณาตัดสินแก่ที่ตามกฎของระเบียบการของสันนิบาต ในฐานะที่เป็นเสนาธิการ
 ภายใต้อาณัติในความสัมพันธ์กับสหประชาชาติในระบอบเสนาธิการ ซึ่งต่าง
 กันคือการให้ความช่วยเหลือแก่สหประชาชาติในระบอบเสนาธิการ ซึ่งต่าง
 กันคือในเวลาที่ผ่านมาซึ่งมาขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับการพิจารณาจากกองกลาง ๆ ของสหประชาชาติ

ในวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ข้าพเจ้าได้ประท้วงการที่ข้าพเจ้าผู้เกี่ยวข้องได้ถูกขู่
 ข่มขู่ในแง่คดี และที่ข้าพเจ้าเองก็ได้สัญญาว่าจะยุติการเจรจาเกี่ยวกับคดี เวลา ๕ - ๐
 เดือนเมษายน ค.ศ. ๑๙๖๑ ไม่ ข้าพเจ้าเห็นว่านี่เป็นข้อเท็จจริงที่เห็นแก่ประโยชน์ของข้าพเจ้า
 เดิมก่อน แต่ในการส่งเวียนคดีนี้ของข้าพเจ้าครั้งนี้เป็นการทำลายความดีซึ่งมีอยู่ของข้าพเจ้าโดยปริยาย

สำนักงานเสนาธิการมีอำนาจและหน้าที่ที่จะส่งข้อมูลและหลักฐานใด ๆ ในการ
 พิจารณาถึงระบอบการพิจารณาใดโดยเสรี แต่ก็มีที่ของข้าพเจ้าไม่ได้เป็นหน้าที่ของข้าพเจ้า
 ที่จะพิจารณาถึงเวียนคดีที่ไม่เป็นการส่งเวียนข้อมูลเดิม เพราะว่าการเวียนคดีที่ส่งข้อมูล
 ว่างเปล่าแล้ว ก็คงส่งไปแก่สมาชิกคณะมนตรีความมั่นคง

รัฐบาลของข้าพเจ้า ยังไม่ขอที่จะให้ความช่วยเหลือในมาตรา ๔๘ ที่กล่าวถึงคณะ
 เสนอต่างอำนาจกลางกรณีของเสนาธิการเลย แต่เราทราบว่ามาตราที่ ๔๘ ได้ให้อำนาจเสนาธิการ
 ให้ "เสนอความเห็นบางประการต่อสหประชาชาติซึ่งได้" ถ้าเห็นว่าสหประชาชาติควรจะ
 พิจารณาใด ๆ เช่นนั้นจะเป็นอย่างที่สหประชาชาติมีความดีซึ่งมีอยู่ระหว่างประเทศ

ในนี้ใครจะเห็นว่า ปัญหาเรื่องผู้แทนอื่น ๆ จะเป็นผู้ถูกพิจารณาโดยเสนาธิการ
 ความดีซึ่งมีอยู่ระหว่างประเทศ ได้ และจะเห็นว่านี่เป็นเรื่องที่เห็นแก่ประโยชน์ของข้าพเจ้า

มันก็กลับให้แกคณะผู้แทนของคณะมนตรีความมั่นคง โดยไม่ยอมบอกกล่าวคณะผู้แทนอื่น ๆ
ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องโดยตรง

ควยเหตุผลที่กล่าวมานี้ จะเห็นว่ามันก็กและแบบอย่างการส่งเวียนของท่านจึงเป็น
แบบฉบับที่โอเอมาก

มันก็ทานำระบบการ เมืองและกฎหมายเลว ๆ มาใช้ชักขวางผลประโยชน์
ของเราได้ แล้วทำไมพวกมันจะทำแบบนั้นแก่คนอื่นไม่ได้ องค์การที่ประกันความมั่นคงระหว่าง
ประเทศก็จะเป็นไรผลไป ทั้งนี้เพราะ เกิดเป็นตนเองขึ้นภายในตัวเอง ประเทศที่เล็กและอ่อนแอกว่า
ก็หมดหลักประกัน. †

† คัดจากหนังสือ Cases and Materials on United
Nations Law ๖๐๐ Louis B. Sohn. 19๖๖ "Legal Aspects of
blems of Representation in the United Nations"
Memorandum prepared for the Secretary-General
February 1950 PP 46-83.

ภาคผนวก ๘

การรับรองผู้แทนสมัครโดยสหประชาชาติ

๑. การเสนอร่างมติของคิวบา, ๘ ต.ค.๖๕ AG/AC.438/L6:CAOR,V
Annexes, Agenda Item 51 P.5

สมาชิกใหม่

เห็นว่าปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับผู้แทนของรัฐสมาชิกในสหประชาชาติ จะจบลงได้ยากเพราะตามกฎที่ตั้งขึ้นใหม่ และเป็นอันตราย จึงต้องอาศัยองค์กรต่าง ๆ ช่วยตัดสิน

ทั้งนี้ ก็เพื่อผลประโยชน์แก่องค์กรประกอบขององค์การที่จะให้มีระเบียบแกการพิจารณาเมื่อ เกิดความสงสัยเกี่ยวกับการแต่งตั้งผู้แทนของรัฐสมาชิกขึ้น หรือในกรณีที่เกิดปัญหาเกี่ยวกับผู้แทนของรัฐสมาชิกขึ้นในภายหลัง

และเพื่อความเรียบร้อยของสมาชิก ซึ่งเป็นองค์กรเดียวในสหประชาชาติที่มีหน้าที่แสดงความเห็นใด ๆ เกี่ยวกับรัฐสมาชิกใด ในกรณีที่เกิดความสงสัยแก่องค์กรต่าง ๆ คือ

๑. เพื่อเสนอแนะว่าปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับเรื่องผู้แทนของรัฐสมาชิก จะต้องตัดสินในแง่ที่ว่า

- ก. มีอำนาจเต็มที่เหนือดินแดนของรัฐนั้นหรือไม่
- ข. เป็นความเห็นชอบของพลเมืองหรือไม่
- ค. มีความสามารถและตั้งใจจริงที่จะรักษากฎบัตร และปฏิบัติตามหลักการ และพันธะระหว่างประเทศหรือไม่
- ง. เคารพข้อสิทธิมนุษยชน และเสรีภาพพื้นฐานของประชาชาติหรือไม่

๒. เพื่อแก้ปัญหาว่า เมื่อจำเป็นต้องตัดสินสภาพทางกฎหมายของผู้แทนสมาชิก หรือเรื่องจะต้องส่งให้สมาชิกตัดสิน

๓. เพื่อประกาศให้ทราบกันว่า คำตัดสินของสมาชิกตามมตินี้จะไม่กระทบกระเทือนถึงสัมพันธ์ไมตรีโดยตรงระหว่างประเทศของสมาชิกของประเทศผู้สมัครใหม่ซึ่งกำลังถูกพิจารณา

๕. เพื่อขอร้องให้เลขาธิการส่งเวียนมติไปยังองค์กรต่าง ๆ และสำนักงานรัฐบาลพิเศษ
ในสหประชาชาติที่รับทราบ

๖. การแก้ไขร่างมติของสภานิติบัญญัติแห่งสหประชาชาติเรื่องจีนเสนอให้แก้ไขเมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๑๙๕๑
เพิ่มเติมข้อความต่อไปนี้ลงไป ก่อนท้ายของคำนำ (อารัมภบท)

"ฉะนั้น การรับรองผู้แทนใหม่ของรัฐสมาชิกจะไม่เป็นการ เกินแก่เหตุ อย่างไรก็ดี
และจะต้องเป็นไปตามหลักการและบทบัญญัติแห่งกฎบัตรสหประชาชาติ และ Stimson doctrine
of Non - Recognition แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๑, ๒ และ ๓ ตามข้อความที่ขีดเส้นใต้

"๑. แม้ว่าทั่วโลก ๆ เกิดขึ้นเกี่ยวกับผู้แทนใหม่ในรัฐสมาชิกของสหประชาชาติ จะต้องมีเงื่อนไขแก้ไข
แฉกต่าง ๆ :-

ก. มีอำนาจเต็มที่เหนือดินแดนนั้น แดงตั้งขึ้นมา โดยไม่มีรัฐใด ๆ ใดก็ตาม มีเอกอัครราชทูต
และไม่ไปตั้งขึ้นเพราะเหตุประเทศอื่นใดก็ตาม ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม

ข. พลเมืองเห็นชอบหรือไม่ โดยเป็นสิทธิของราษฎรที่ออกเสียงโดยอิสระ โดยมีเจตนาที่
ระหว่างประเทศแนะนำและสั่ง เพิกถอนการ

ค. มีความสามารถและตั้งใจจริงที่จะรักษากฎบัตรและปฏิญญาที่ทางหลักการ และพันธะ
ระหว่างประเทศหรือไม่ แดงของไม่ใช่เพราะการยอมรับกันบังคับหรือการไม่ให้ความช่วยเหลือ
เพราะเห็นอกเห็นใจ ซึ่งสหประชาชาติในประกาศไว้แล้ว แดงของไม่ใช่มีส่วนร่วมในการรุกรานประเทศ
อื่นใด

ง. ต้องการ เคารพสิทธิอันชอบและเสรีภาพบนพื้นฐานของพลเมือง ความสอดคล้องกับ
ที่สหประชาชาติประกาศไว้เกี่ยวกับสิทธิแห่งมนุษยชน

๕. เพื่อแก้ไขความจำเป็นของทัศนสภาพทางกฎหมายของผู้แทนแห่งสมาชิก เรื่องนั้น
จะต้องสั่งให้สมาชิกอื่น โดยเฉพาะเมืองสำคัญ ๆ ซึ่งสมาชิกของทั้งสหประชาชาติ นั้นสอบสวนหา
ความจริง ตามความในหมอบท ๑ และตามบันทึกของผลการพิจารณาของสมาชิก

๖. เพื่อประกาศให้ทราบกันทั่วว่าทัศนคติของสมาชิกอื่นจะไม่กระทบกระเทือนทัศนคติสภาพ
ระหว่างประเทศที่ถูกพิจารณาถึงประเทศอื่น ๆ รวมทั้งกรณีฝ่ายประเทศผู้สมัครผู้พิจารณา เรื่องการยอมรับ
โดยความเห็นชอบ

๓. ร่างมติของสภาราชาอาณาจักร ๒๐ ตุลาคม ๑๙๕๐

มติสภา

ได้พิจารณาเห็นว่าไม่ควรมีการทดลอง-กิจการ ใดแน่นอนว่าจะพิจารณาสิทธิของราษฎรสมาชิก ในการแต่งตั้งผู้แทนเขานั่งในสภประชาชาติและเห็นวาทองคกรต่าง ๆ และองค์กรผู้ชำนาญพิเศษในสภประชาชาติ อาจพิจารณาออกความเห็นกันคนละแง่ทำให้เกิดการขัดแย้งและอาจ เป็นอันควมโค

เพื่อผลประโยชน์และความสะดวกขององค์การต่าง ๆ จึงควรวางระเบียบการพิจารณา ขึ้น เพื่อเป็นหลักในการพิจารณาว่า รัฐบาลต่าง ๆ มีขอบเขตอำนาจที่จะแต่งตั้งผู้แทนในฐานะราษฎร สิทธิหรือไม่หรือว่าในกรณีใดบางผู้แทนของราษฎรจะถูกองค์กรต่าง ๆ โต้แย้ง

ด้วยเหตุผลนี้เอง สมัชชาซึ่งเป็นองค์กร เดียวในสภประชาชาติที่เห็นหน้าที่พิจารณาออกความเห็นของสมาชิกทั้งหมดในแง่ที่เกี่ยวกับผลประโยชน์ขององค์กร เช่น

๑. เสนอแนะว่าปัญหาเรื่องผู้แทนของราษฎรอาจเกิดขึ้นจากเหตุอะไรบางอย่างเป็นต้นว่า การเปลี่ยนแปลงดินแดนภายในประเทศหรือการ เปลี่ยนแปลงภายในจะทำให้กระทบกระเทือนต่อฐานผู้แทน ของรัฐบาลใหม่โดยคงให้สภประชาชาติรับรองผู้แทนใหม่ได้ ถ้าหากรัฐบาลใหม่มีระบบการปกครองที่มั่นคง และมีอำนาจเต็มที่ภายในประเทศจริงและประชาชนส่วนใหญ่ภายในรัฐให้ความไว้วางใจและการปกครอง อำนาจและความไว้วางใจของราษฎรนี้จะคง เป็นสิ่งถาวร

๒. แกนปัญหาของรัฐบาลในการ แต่งตั้งผู้แทนเขานั่งในสภประชาชาติในฐานะราษฎร เรื่องราวต่าง ๆ จะคงส่งให้สมัชชาพิจารณาโดยผ่านองค์กร โศกองค์กร หนึ่งมาก่อนให้พิจารณาใคร่ครวญ ก่อนที่จะส่งให้สมัชชา

๓. เสนอความเห็นของสมัชชาเกี่ยวกับสิทธิของรัฐบาลที่จะแต่งตั้งผู้แทน ในในฐานะราษฎร โดยให้สมาชิกอื่น ๆ ในองค์กรต่าง ๆ และองค์กรผู้ชำนาญพิเศษต่าง ๆ พิจารณาด้วย

๔. ประกาศผลการพิจารณาของสมัชชาเกี่ยวกับปัญหาว่า จะคงไม่กระทบกระเทือนต่อสัมพันธ์ ภากระหว่างประเทศเป็นการส่วนตัว ระหว่างราษฎรสมาชิกผู้พิจารณาและผู้ถูกพิจารณา

๕. เรียกร้องให้เดชาธิการส่งเว็บบทึไปศาลของคกรต่าง ๆ และองค์กรผู้ชำนาญพิเศษ ของสภประชาชาติเพื่อให้รับรองมติ

๔. ร่างมติ เสนอโดยคณะกรรมการย่อยหนึ่งคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายการเมือง
ของสมาชิกเมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๑๙๕๐

สมาชิก ได้พิจารณาเห็นว่า มักเกิดปัญหายุ่งยากเกี่ยวกับการแต่งตั้งผู้แทนในสหประชาชาติ
ชั้นเรื่อย ๆ และการถือองค์การต่าง ๆ ออกความเห็นขัดแย้งกันไปคนละอย่าง เป็นการเสี่ยงอยู่เหมือนกัน
เพื่อผลประโยชน์และความสะดวกขององค์การต่าง ๆ จึงควรวางระเบียบการพิจารณาการรับสมัครขึ้น
ในกรณีที่มีรัฐมากรกว่า ๑ ชุด เรียกร้องสิทธิที่จะแต่งตั้งผู้แทนเป็นรัฐสมาชิกเข้าร่วมในสหประชาชาติ
และปัญหาโลกกลายเป็นปัญหาสหประชาชาติของพิจารณาใดถกเถียง

ควมเห็นชอบของสมาชิกซึ่งเป็นองค์การ เกี่ยวในประชาชาติซึ่งมีหน้าที่ออกความเห็นพิจารณา
เกี่ยวกับสมาชิกทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับองค์การตามวิธี

๑. แนะนำว่า

ก. เมื่อเกิดมีกลุ่มอำนาจมากกว่าหนึ่งกลุ่ม กล่าวอ้างว่าเป็นรัฐบาลที่ถูกกึ่งมีสิทธิจะ
แต่งตั้งผู้แทนในสหประชาชาติ ในฐานะรัฐสมาชิกและปัญหานี้กลายเป็นโต้แย้งกันในสหประชาชาติ จะต้อง
พิจารณาโดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์และหลักการแห่งกฎบัตรและเหตุการณ์ของกรณีนั้น ๆ

ข. จะต้องพิจารณาดังสิ่งประกอบและปัจจัยของปัญหาต่าง ๆ ดังนี้

๑. อำนาจการปกครองของรัฐบาลใหม่ที่ปกครองดินแดนของรัฐสมาชิกนั้นใดผลเพิ่มขึ้น
จนเป็นสิ่งที่ยอมรับของพลเมืองในรัฐหรือไม่

๒. รัฐบาลมีความตั้งใจจริงที่จะรับผิดชอบและปฏิบัติตามพันธะแห่งกฎบัตรหรือไม่

๓. อำนาจภายในของรัฐบาลที่คั้งขึ้นจะมีประสิทธิภาพถาวรสามารถเป็นรัฐสมาชิก
ได้หรือไม่

๔. แนะนำว่า เมื่อเกิดปัญหาเหล่านี้ขึ้นในระหว่างที่ไม่ถึงสมัยประชุม ควรจะให้สมาชิก
หรือคณะกรรมการชั่วคราว เป็นผู้พิจารณา

๕. แนะนำว่าผลการพิจารณาของสมาชิกก็ คณะกรรมการชั่วคราวก็ ควรจะเสนอ
ให้องค์การและสำนักยูเอ็นยูทีเอรับทราบหรือไม่

๖. ประกาศผลการพิจารณาของสมาชิกและคณะกรรมการชั่วคราวว่าจะไม่กระทบ
กระเทือนต่อสัมพันธ์ภาพระหว่างรัฐสมาชิกผู้พิจารณาคัดสิน กับรัฐผู้ถูกคัดสินกันเป็นการส่วนตัว

๗. เรียกร้องให้เลขาธิการ ส่งเวียนมติให้องค์การต่าง ๆ ตลอดจนองค์การยูเอ็นยูทีเอ
ต่าง ๆ รับรอง

หมายเหตุ

ในคณะกรรมการฝ่ายการ เมือง ขอเสนอของอังกฤษให้พิทักษ์หน้า *
ของร่างบันทึก ที่ประชุมคณะมนตรีความมั่นคง ๒๒๓ ไม่ออกเสียง ๑๔ ~~และเสียงอื่น ๆ~~ ~~แต่ในร่างบันทึก~~
แต่ในร่างบันทึกดังกล่าว

มติของคณะมนตรีความมั่นคง ๒ ฉบับเข้าไม่ออก ซึ่งคณะกรรมการบริหารของ หน้า ๒๑๕

มติที่สามของสมัชชา

สมัชชา ได้พิจารณาเห็นว่า การแต่งตั้งผู้แทนเข้าร่วมในสหประชาชาติมักทำไม่เกิดปัญหาว่ายากขึ้นเนื่อง ๆ
และกรณีขององค์กรต่าง ๆ รวมทั้งสำนักงานยูนิเซฟที่เห็นความเห็นขัดแย้งกัน อาจเป็นอันตราย

ดังนั้น เมื่อพิจารณาผลประโยชน์และความสะดวกแก่องค์กรต่าง ๆ จึงต้องวางระเบียบและหลักการ
วิธีพิจารณาในใบสมัคร เช่น ในกรณีโดยเฉพาะในกรณีที่กลุ่มอำนาจมากกว่าหนึ่งกลุ่ม อาจทราบดีว่าเป็นรัฐบาล
ถูกต้องเรียบร้อยดีที่ที่จะส่งผู้แทนของตน เข้าร่วมในสหประชาชาติในฐานะรัฐสมาชิก และอาจเป็นปัญหา
ที่ยุ่งยากในองค์กร

และควรมีระเบียบวิธีที่ง่ายและรวดเร็วในสหประชาชาติเพื่อลดความเห็นต่างทางฐานะของ
รัฐสมาชิกทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับองค์การ ในแนวทาง ๆ ดังนี้ :-

๑. เสนอแนะว่า ในการที่จะเกิดกลุ่มอำนาจมากกว่าหนึ่งกลุ่มอาจว่า เป็นรัฐบาลที่ถูกต้องมีสิทธิ
จะส่งผู้แทนเข้าร่วมในสหประชาชาติและกลายเป็นปัญหาได้โดยง่ายขึ้นทีละเล็กละน้อย ปัญหาอันจะถูกต้องพิจารณาความวิฤ
ประสงค์ และหลักการของกฎบัตรและพิจารณาถึงสถานการณ์ของกรณีนั้น

๒. เสนอแนะว่า เมื่อเกิดปัญหาเช่นนี้ คณะมนตรีความมั่นคงจะให้สมัชชา หรือคณะกรรมการ
ชั่วคราวพิจารณา

๓. เสนอแนะว่า ความเห็นที่ขัดแย้งกัน ๆ ที่สมัชชาหรือคณะกรรมการชั่วคราว
ลงมติให้ความ ควรจะส่งเวียนไปให้องค์กรต่าง ๆ รวมทั้งคณะกรรมการยูนิเซฟที่เห็นตรงกันและรับรองหรือไม่

๔. ประกาศว่ามติที่สมัชชาหรือคณะกรรมการชั่วคราวรับรองแล้วจะไม่กระทบกระเทือน
ต่อสัมพันธภาพระหว่างประเทศผู้พิจารณาและผู้ถูกพิจารณา

๕. เว้นกรณียกเว้นให้เรารับการส่งเวียนมติในให้องค์กรต่าง ๆ รวมทั้งองค์กรยูนิเซฟหรือไม่ +

+
ถัดมาจากหน้า ๕๐ Cases and Materials on United Nations of Louis B. Sohn เรื่อง "Recognition by the United Nations of the Representation of A Member State".

ภาคผนวก ง.

ความพยายามของเดชาธิการสหประชาชาติ (Trugue Lie) ที่จะแก้

ปัญหาเกี่ยวกับฐานะผู้แทนของประเทศจีนในสหประชาชาติ

มีตัวอย่างประเทศนอกสมาชิก ๒ ประเทศที่เห็นได้ชัด คือ อินโดนีเซีย และ ไต้หวัน ซึ่งเกิดมีปัญหาสงสัยว่า เป็นรัฐจริงหรือไม่ ส่วนใหญ่เห็นว่าประเทศทั้งสองนี้มีฐานะเป็นเพียง entity (สิ่งที่มีชีวิตอย่างหนึ่ง) เท่านั้น มิได้เป็นรัฐ แต่ทั้ง ๒ ประเทศก็ได้ยอมทำให้เขาเป็นสมาชิก

บันทึกกล่าวต่อไปว่ากรณีจีนนั้นเป็นกรณีพิเศษ ไม่เหมือนเรื่องใด ๆ ในประวัติของสหประชาชาติ ทั้งนี้ไม่ใช่เพราะเกิดการปฏิวัติเปลี่ยนรัฐบาลจีนใหม่ แต่แปลกตรงที่รัฐบาลทั้งสองยังมีอำนาจแข่งขันกันอยู่ นักกฎหมายกล่าวว่า รัฐบาลไทเปจะเป็นฝ่ายถูก ได้มีการออกความคิดเห็นว่าการรับรองโดยถือว่าเอาเสียงข้างที่ต่ำกว่าหนักกว่าเป็นการไม่เหมาะสมและผิดหลักกฎหมาย จะมีหลักการอื่นใดอีกบ้างไหม

บันทึกดังกล่าวยอมรับว่าหลักการที่ถูกต่อนั้น จะต้องเทียบเคียงเอาจาก กฎบัตรมาตรา ๔ ซึ่งมีบัญญัติไว้ว่า ประเทศผู้สมัครจะต้องมีความสามารถและเต็มใจที่จะปฏิบัติตามพันธะของสมาชิกภาพ ซึ่งพันธะนี้จะปฏิบัติได้ก็เฉพาะโดยรัฐบาลที่มีอำนาจที่แท้จริงเท่านั้น เหตุผลคือ :-

เมื่อรัฐบาลชุดปฏิวัติตั้งตัวขึ้นมาเป็นผู้เ้าของรัฐ แข่งขันอำนาจกับรัฐบาลเก่าซึ่งมีอยู่ก่อนก็จะทำให้เกิดปัญหาขึ้นว่า จะถือว่ารัฐบาลไทเปเป็นรัฐบาลที่มีอำนาจปกครองที่แท้จริง ซึ่งจะสามารถนำพลเมืองใหม่ปฏิบัติตามพันธะของสมาชิกภาพได้ หมายความว่าต้องสืบสวนกันว่า รัฐบาลไหนมีอำนาจปกครองเต็มที่เหมือนดินแดนในรัฐนั้นหรือไม่ และพลเมืองส่วนใหญ่เชื่อถือและยอมรับหรือไม่ ถ้าเป็นเช่นนั้นจริง องค์การต่าง ๆ ของสหประชาชาติก็ควรจะร่วมกันรับรองและให้สิทธิให้แต่งตั้งผู้แทนในสหประชาชาติได้ แม้จะมีบางประเทศคัดค้านไม่ให้รับรองว่าเป็นรัฐบาลที่ถูกต้อตามกฎหมายก็ตาม ทั้งนี้ เพราะนโยบายของแต่ละประเทศไม่เหมือนกัน. †

† คัดจาก

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นนี้จึงมีว่า ประเทศฝรั่งเศส, อียิปต์, อีเอดอร์ และ
 คิวบา ซึ่งเป็นสมาชิกในคณะกรรมการความมั่นคงต่างไม่ยอมรับของระบบการปกครองแบบจีนคอมมิวนิสต์
 และไม่ยอมลงคะแนนเสียงให้รัฐบาลปักกิ่งส่งผู้แทนเข้าร่วมในคณะกรรมการความมั่นคง ข้าพเจ้าเข้าใจว่า
 การพิจารณานี้จะเป็นผลดีกับฝรั่งเศสมาก ทั้งนี้ เพราะรัฐบาลปักกิ่งได้รับรองการกระทำทุกอย่างของ
 เวียดนามเหนือและเป็นการชักชวนรัฐบาลในอินโดจีนซึ่งฝรั่งเศสสนับสนุน ถึงแม้ว่าอียิปต์, คิวบา และ
 เอกวาดอร์จะยอมรับของรัฐบาลปักกิ่งไม่ได้ก็ตาม เท่าที่มีเพียงประเทศเดียวที่ยอมรับสนับสนุนให้เขานั่ง
 ในคณะกรรมการความมั่นคง ทั้งนี้ เพื่อเห็นแก่ผลประโยชน์ของสหประชาชาติ

ข้าพเจ้าจะยึดแนวปฏิบัตินี้ ทำการโต้แย้งกับสมาชิกของคณะกรรมการความมั่นคงทุกประเทศ
 คนแรกสุดคือเป็น Sir Alexander Cadogan ผู้เชี่ยวชาญของสมาชิกถาวรทั้งหมด
 เขาอาจรู้ความเป็นมาขององค์การสันนิบาตชาติดี ทั้งอาจได้เคยมีส่วนร่วมในการเตรียมก่อตั้งมา
 เขาเป็นผู้สนับสนุนความเห็นที่ว่า เลขาธิการสหประชาชาติต้องพยายามยุ่งเกี่ยวกับเรื่องการเมือง
 ในหน่วยที่พูด Cadogan เห็นว่า Sir Eric Drummond เท่านั้น
 ที่เป็นเลขาธิการที่ปฏิบัติถูกต้อง นอกจากความแตกต่างเรื่องการเมืองจากเลขาธิการคนอื่น ๆ แล้ว
 Drummond และภรรยา Lady Theodosia ยังเป็นมิตรรักกับ Mrs. Lie
 และข้าพเจ้าอีกด้วย ที่เรารู้จักสนิทชิดเชื้อกันก็เพราะสาเหตุจากความเห็นขัดแย้งกันทางการเมืองนี้เอง

ข้าพเจ้าไปนั่งคุยกับ Sir Alexander Cadogan โดยมี David Owen
 ร่วมด้วย ข้าพเจ้าก็ถามมโนทัศน์ รวมทั้งข้อข้อเท็จจริง เกี่ยวกับ Dean Acheson และผู้ช่วยของเขา
 ในกระทรวงการต่างประเทศ Cadogan สนใจคำถามของข้าพเจ้ามาก และกล่าวว่า เขาเอง
 ก็กำลังไม่สบายใจ เพราะกำลังสงสัยในท่าทีของไซเวียต เพราะรู้สึกว่าการนโยบายของไซเวียตนั้น
 ไซเวียตไม่ค่อยถนัดรับรองผู้แทนของรัฐบาลจีนใหม่เท่าใดนัก ทำให้ทั้งอเมริกาและฝรั่งเศสก็ไม่กล้า
 ไปด้วย เขาชี้แจงว่าจีนนั้นควรพยายามกักกันให้อยู่ห่างจากตะวันตกให้มากที่สุด และทางที่ดีควรให้อยู่
 ใต้อำนาจไซเวียตด้วย และนโยบายของปักกิ่งเองก็เห็นได้ว่า กำลังพาตัวเองไปสู่หายนะ
 ใครจะอธิบายไต่ถามว่า การที่จีนยึดทวีปของอเมริกาในจีน และการประกาศรับรองเวียดนามเหนือเพื่อ
 ประสงค์อะไร เขากำลังสับสนเหตุไฉนจะมีเหตุผลอันใดที่จะคอยให้ไซเวียตหรือจีนแดงสนับสนุนการ
 รับรองอย่างอื่นก็ตาม เขาเชื่อว่ารัฐบาลอังกฤษขยับยื่นให้เขาออกเสียงคัดค้านการปลด Dr. Tsiang

และรับรองผู้แทนจีนมาถึง ที่การประชุม ณ Lake Success Cadogan ยังกล่าวว่า
จากการสอบถามครั้งสุดท้ายปรากฏว่า อียิปต์กำลังตระเตรียมที่จะรับรองรัฐบาลจีนแดงอยู่

ต่อคำถามว่า รัฐบาลอังกฤษจะพยายามชักจูงฝรั่งเศสให้ถอยห่าง กับอังกฤษ หรือไม่
เขาตอบว่าไม่แน่นอน แต่อย่างไรก็ตาม เขาแนะนำว่าไม่ควรจะเรียกประชุม "สมัชชาสมัชชีพิเศษ"
แต่ควรรวมมติที่คณะมนตรีความมั่นคง เป็นผู้แก้ปัญหา เขายังแสดงความหวังไว้ว่า Dr. Tsiang
คงสามารถลดความตึงใจของบรรดาสมาชิกคณะมนตรีความมั่นคงให้เลิกรับรองจีนแดงได้

วันต่อมา ข้าพเจ้ามีโอกาสคุยเป็นการส่วนตัวกับ อัครราชทูตฝรั่งเศส (Jean Chauvel)
อินเดียน (Sir Benegal Rau) คิวบา (Blanco) อียิปต์ (Mahmond Fawje Bey)
เอกวาดอร์ (Homero Viteri Lafrente) ยูโกสลาเวีย (Bebler) นอร์เวย์ (Sunde)
และท่านอัครราชทูต (Gross) รวมทั้งท่านรัฐมนตรี (John. C. Ross)
แห่งสหรัฐอเมริกา ทุกคนต่างก็ทึ่งกับพิกของข้าพเจ้า และแสดงความเห็นอกเห็นใจข้าพเจ้าที่ได้
พยายามแกไขข้อขัดแย้งให้โลกนี้ที่จะเกิดเรื่องเสียหายร้ายแรง

ท่านเอกอัครราชทูต Chauvel แสดงว่า ท่านเข้าใจข้าพเจ้าดี ข้าพเจ้า
นึกชมความคิดที่หลักแหลมและน่าเชื่อถือของท่านอยู่เสมอ รวมทั้งความรอบรู้ทางกฎหมายของท่าน
ก็ไม่เลวเลย ท่านกล่าวว่า ท่านรู้สึกชอบจุดที่โคอูบกันที่นั่น ทั้งรับปากว่าจะไปเจรจากับท่าน
d'Orsay

ความรู้สึกของข้าพเจ้าต่อท่านนั้น ปรากฏอยู่ในข้อความที่ข้าพเจ้าเขียนถึงท่านเอกอัครราชทูต
นอร์เวย์ ดังใจความต่อไปนี้

"สถานการณ์กำลังซับซ้อน ข้าพเจ้ากลัวว่ารัสเซียจะเริ่มแสดงบทบาทของตัวในสหประชาชาติ
ภายในไม่ช้า ข้าพเจ้าได้ระบายความคับใจนี้ให้บรรดาสมาชิกของคณะมนตรีความมั่นคงทราบหมดแล้ว ทั้งนี้
เพื่อให้ได้เสียงข้างเราอย่างน้อย ๘ เสียง"

แต่ขณะนี้ยังทำการผูกมัดองค์กรอื่น ๆ ในสหประชาชาติไม่ได้หรอก เพราะถ้าทำได้
ก็มีทางเดียวคือเอาคณะมนตรีของสมัชชาเท่านั้น อย่างไรก็ตามก็ทุกคนที่โคอูบกันข้าพเจ้าด้วยก็รับปากว่า
จะให้ความสนับสนุนในสมัชชาในการประชุมสมัชชา

ทุกสิ่งทุกอย่างยังคงยุ่งเหยิง ข้าพเจ้าเองก็ไม่อยากจะนั่งรับผิดชอบอยู่กับใคร
ทำไมสหประชาชาติจึงไม่ฟังเสียง แต่ทุกคนที่พูดกับข้าพเจ้าเป็นส่วนต่างๆก็เห็นด้วยกับข้าพเจ้า
รัฐบาลนาเซตุงเป็นรัฐบาลซึ่งเป็นที่แทนของสาธารณรัฐจีนได้จริงและควรจะมีผู้แทนเข้านั่ง
ในสหประชาชาติ

ข้าพเจ้าไม่มีเหตุผลใดที่จะสนับสนุน ดร. Tsiang หรือ Malik
เพราะเหตุว่า Dr. Tsiang มีแต่จะยิ่งทำให้เกิดปัญหาขัดแย้งมากยิ่งขึ้น
ส่วน Malik ก็ไม่ขอตรงต่อหน้าที่ของตัวเอง ไม่ยอมออกประจำ
ในคณะกรรมการความมั่นคง เขาไม่ควรจะไ้รับแต่งตั้งจากสมัชชาเลย เคียงที่ชาวการที่เกี่ยวพันปะ
ชนที่นำของข้าพเจ้าก็กระจายไปแล้ว ข้าพเจ้าคิดจิตใจที่โศกเศร้าและตกใจถึงกับถึงเรื่องนี้
จึงไม่เอาประหลาดใจนักที่ Dr. Tsiang ถอนข้าพเจ้าในการประชุมวันที่ ๕ กุมภาพันธ์

เจียงเป็นคนที่ทำทางสุญญ แต่เมื่อใดที่เขานึกถึงคนแทนไม่ได้ ถึงกับกล่าวออกมาว่า
รัฐบาลก็ถึงคงไปไม่ได้ไม่ถึง ๒ - ๓ เดือนหรอก คงออกตายกับผมในขณะนี้แน่ ๆ แล้วเขาก็เอาข่าว
การออกอาหารในจีนแดงมาอ่านให้ฟัง โดยพยายามย่ำถึงความเคียดแค้นภายในดินแดนที่ใหญ่มาก
เขากล่าวว่า รัฐบาลนาเซตุงไปไม่ยึดแน่ ๆ แต่ข้าพเจ้าก็ฟังที่เขามองดูแล้ว การที่จะพิชิตแดนที่ใหญ่มาก
ก็ของอาศัยสงครามโลก ข้าพเจ้าจึงตอบโต้เขาทันทีว่า ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นเลขาธิการ ข้าพเจ้า
จะป้องกันมิให้เกิดสงครามโลก

จากการสนทนากับเจียง ทำให้รู้ว่า รัฐบาลจีนชาติเริ่มกลับตั้งตัวได้อีกหลังจาก
ประสบความพราชัยขยมนมาแล้วอย่างหนักหน่วง และจีนชาติจะต้องต่อสู้เรื่องยูแวนเงินแดงต่อไป
จนถึงที่สุดเจียงโคเซ็ค มีอำนาจและมีกำลังเงินสนับสนุนอยู่ในสหรัฐอเมริกา จึงเชื่อว่าเขาจะไม่สูญเสีย
อำนาจอีก เพราะอเมริกาได้ให้ความช่วยเหลือทุกอย่าง แต่การที่เจียงมีผู้แทนอยู่ในสหประชาชาติ
นั้น ดูเหมือนกับเป็นผู้แทนรับจ้าง

มีคนมากมายสงสัยกันว่า ทำไมการประชุมระหว่าง Soviet - Chinese
ที่มอสโก จึงเป็นไปอย่างเชื่องช้า เริ่มมาตั้งแต่เดือนธันวาคม จีนแดงเสนอข้อเรียกร้องมากเกินไป
หรือรัสเซียจะพยายามขอความร่วมมือจากจีนแดงมากเกินไป เพื่อจะเป็นกำลังเผชิญหน้าโลกเสรี ด้วย
กำลังคน ๔๐๐ ล้านคน

แต่แล้วมอสโควก็ประกาศให้ทราบเมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ว่าจีนและรัสเซียได้ลงนาม
ในสัญญาพันธมิตร เป็นเวลา ๓๐ ปี ด้วยความเป็นมิตรและความร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โซเวียต
จะให้เงินสินเชื่อ ๓๐๐ ล้านดอลลาร์ ทั้งจะคืนทางรถไฟสาย ching chum
และท่าเรือ Port Arthur ^{Dairen} และให้แก่อินควาย

โซเวียตและจีนได้รับผลสำเร็จทางการทูตอย่างน่าชื่นชมในเวลาอันรวดเร็วและนับสมอง
เห็นแก่ทุกคนว่า ประเทศประชาธิปไตยในยุโรป เอเชีย กำลังถูกเผชิญหน้าอย่างฉกรรจ์ ตูมพรพจน์ ของ
เซอร์วีสทีกกล่าวไว้ ณ อีเจ็นเบอร์ก ที่แสดงความประสงค์ใจแจ้งอย่างจะประจวบโดยตรงกับเทาสัน
เพื่อจะแก้ไขสถานการณ์ระหว่างประเทศ ยิ่งทำให้ข้าพเจ้าเห็นจริงขึ้นทุกที และการที่แอนโทนีโอเงิน
สนับสนุนความคิดนี้ ก็แสดงว่าพวกนายทุนตะวันตกกำลังถูกเผชิญหน้าอย่างเหนียวแน่น

ข้าพเจ้าเห็นว่ามี เหตุผล เรือมากขึ้นทุกทีในอันที่จะสนับสนุนให้ยูเนียนแจนแดง เข้าร่วมใน
สหประชาชาติโดยรับรองรัฐบาลจีนแดงให้เข้าผูกพันกับพันธมิตรต่าง ๆ ของกองทัพกร ให้จีนแดงมีโอกาส
ได้ติดต่อกับประเทศอื่น ๆ ได้เสมอหน้ากัน

อย่างไรก็ตามสมาชิกของคณะกรรมการความมั่นคงได้พยายามปฏิเสธมาแล้วตั้งแต่คน
ทั้ง ๆ ที่ฐานะการเมืองภายในประเทศของจีนจะได้รับการพิจารณาอย่างถี่ถ้วนจากสหประชาชาติแล้ว
ข้าพเจ้าหวังว่าสหรัฐคงจะเลิกกีดกันการเข้าเป็นสมาชิกของจีนแดงเสียที เพราะ เป็นการกระทำที่ผิด
กระทรวงการต่างประเทศของสหรัฐก็หันมาแสวงอภินิหารทางลาตินอเมริกา เพื่อจะได้เสียสนับสนุนตน
ในการคัดค้านจีนแดง แต่ไม่ว่าอย่างไรว่าฝรั่งเศสหรืออังกฤษจะเพิ่มควาย

ในขณะที่คนทั่วไป เริ่มเห็นด้วยกับอเมริกา เรื่องยูเนียนแจนของข้าพเจ้าแล้ว ซึ่งสมาชิก
สหประชาชาติก็คงมีบทบาทรวมอยู่ด้วย เมื่อเห็นเทมนี้ก็คิดว่าคงไม่พบความพยายามไปได้ ข้าพเจ้า
จึงถือว่าบันทึกนี้และจดหมายเทมนี้ที่ทำการให้สัมภาษณ์บุคคลสำคัญเมื่อวันที่ ๔ มีนาคม จึงเป็นเอกสาร
สำคัญมากที่สุดทีเดียว

การที่ข้าพเจ้าตีพิมพ์บันทึกทางกฎหมายฉบับนี้ออกมายังคงทำให้เคียง Wellington Koa
อัครราชทูตจีนประจำ คี.ซี. และพวกนักหนังสือพิมพ์อิสระในสหรัฐอเมริกาโกรธมาก และโจมตีข้าพเจ้า
อย่างดุเดือด ข้าพเจ้าถูกกล่าวหาว่า "ยอมก้มหัวให้โซเวียต" เป็น "ผู้ยอมตนตาม" และขมขื่นอำนาจ
หน้าที่ในฐานะเลขาธิการของข้าพเจ้าเอง ในใบปลิวสั้น ๆ ซึ่งพิมพ์ออกมาในขณะนี้ ข้าพเจ้าตกลง
ออกไปว่า ในเมื่อข้าพเจ้ามีฐานะเป็นเลขาธิการสหประชาชาติ ข้าพเจ้าก็ต้องถือว่าเป็นหน้าที่ที่จะต้องหาทาง

แก้ปัญหาในทางที่จะเป็นประโยชน์แก่สหประชาชาติมากที่สุด ข้าพเจ้าเคยพูดถึงเรื่องนี้มาหลายครั้ง
หลายหนแล้ว และตั้งใจว่าจะต้องพูดกันอีกมาก ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับการโจมตีของเจียง
ทงนี้ มิใช่ตั้งใจจะชวนเขาทะเลาะแต่อย่างใด แต่อยากให้เขาปฏิบัติตามที่เขาจะเห็นชอบ
ส่วนข้าพเจ้าก็เพียงแต่รำคาญที่ข้าพเจ้าเห็นชอบเหมือนกัน เจียงกล่าวหาว่าบันทึกของข้าพเจ้าว่าเป็น
"กฎหมายและการ เมืองขึ้นแล้ว" ถ้าตามกฎหมายจริงแล้ว ข้าพเจ้ายินดีให้คณะผู้พิพากษา เรื่องผู้แทน
ตัดสิน หรือไม่ก็ยื่นตีโต้ว่า เรื่องนี้เข้าสู่ศาลโลกให้พิจารณา คำว่าตามทาง "การ เมือง" ข้าพเจ้า
ก็ยินดีให้สมาชิกทั้งหมดพิจารณา

ข้าพเจ้าแปลกใจมากก็คิดว่า ไม่มีใครสนใจแถมแต่คิดเกี่ยวกับ "การที่รัฐสมาชิกก็กดดัน
หรือเกินออกจากที่ประชุมด้วยความไม่พอใจนั้น เป็นอันตรายต่อความก้าวหน้าและความมั่นคงของ
สหประชาชาติเพียงใด" ข้าพเจ้าได้พยายามทำให้บรรดาสมาชิกทุกประเทศเข้าใจว่า เป็นหน้าที่
ของแต่ละคนที่จะต้องร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงานให้แก่สหประชาชาติอย่างเต็มที่บ้าง โดยเฉพาะใน
คณะกรรมการความมั่นคง ข้าพเจ้าได้เห็นว่าการปฏิเสธไม่ยอมเข้าร่วมประชุม จะไม่มีทางที่จะแก้ปัญหา
เงินได้

ในวันที่ ๑๑ มีนาคม ค.ร. เจียง ส่งหนังสือฉบับหนึ่งมาให้ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเข้าใจว่า
เขาคงต้องการให้ส่งเวียนถึงบรรดาสมาชิกทั้งหมด ซึ่งข้าพเจ้าก็ทำให้ จดหมายนั้นให้โดยคำรุนแรง
มาก ชนิดที่หนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งเรียกข้าพเจ้าว่า "ตัวตลกแดง" และมีหลายฉบับโจมตีว่าข้าพเจ้า
กำลังร่วมมือกับฝ่ายแดง และว่า "Lie" ยอมจะยอมผ่อนให้โซเวียต แต่ทว่าการโจมตีเหล่านี้
ไม่มีผลที่จะทำให้ข้าพเจ้าหยุดยั้งความพยายามแก้ปัญหาเงินไม่

เวลานี้ ข้าพเจ้าพอจะสรุปได้ว่า จำเป็นต้องหาวิธีการใหม่มาแก้วิกฤติการณ์
คือคิดว่าควรจะเรียกสมาชิกรวมประชุมกันอีกแต่ที่จะเลี้ยงไม่ประชุมเรื่องเงินตรง ๆ จะดีหรือไม่
แต่เห็นว่าจะคงจะดี และจากการถกเถียงกันในที่ประชุมคราวนี้เองทำให้ข้าพเจ้าได้เสนอหลัก ๑๐ ประการ
ขึ้นในแผนการสันติภาพ ๒๐ ปี

ในวันที่ ๒๑ มีนาคม ข้าพเจ้าได้รับคำเชิญให้ไปร่วมกินเนอร์ ณ องค์การ B'nai
Birth ในวอชิงตัน ข้าพเจ้าต้องบรรยายเรื่องปัญหาเงินอีก และเมื่อถึงถึงการปิดกั้น
ระหว่างค้ายตะวันตก - ตะวันออกได้ ข้าพเจ้าก็คิดขึ้นมาได้ว่า การแบ่งแยกระหว่างชาติต่าง ๆ

ในโลกนี้ มีหลักการที่เรียกว่า *Usual Line (exchange)* ข้าพเจ้าได้พยายาม
อยู่เสมอที่จะช่วยรัฐบาลต่าง ๆ ของโลกแก้ไขและปฏิบัติปัญหาเรื่องผู้แทนเงินในสหประชาชาติ ที่ข้าพเจ้า
ได้กระทำไปก็มิใช่เพราะโซเวียตและบริวารคัดค้านไม่ยอมรับคณะผู้แทนเงินชาติก็ทำไม่ แต่เพราะ
เห็นว่า การเดินออกจากที่ประชุม และการไม่ยอมเข้าร่วมประชุมเป็นเรื่องไม่ดี และไม่ดีทางยุติ
ความขัดแย้งใดทางหาก

ข้าพเจ้ายังชี้แจงเพิ่มเติมว่า การกีดกันของโซเวียตเป็นเรื่องร้ายแรงซึ่งจะมอบ
ข้ามเสียไม่ได้

"พลเมืองจีน ๘๕ ล้านคนนั้น ตามกฎบัตรก็คือว่าเป็นสมาชิกดั้งเดิมของสหประชาชาติ
ที่มีสิทธิจะมีผู้แทนในสหประชาชาติตามเงื่อนไขของสมาชิกภาพได้" ก็มีอำนาจและสิทธิจะแต่งตั้ง
ผู้แทนเงินเข้าร่วมในสหประชาชาติได้ ข้าพเจ้าได้กล่าวเข้าว่ารัฐบาลไหนก็ได้ที่เป็นรัฐบาลถูกต้อง
ไม่จำเป็นจะต้องคำนึงถึงสิทธิเลย

สุนทรพจน์ข้าพเจ้าว่าที่มากคือตอนที่ฝากความคิดให้บรรดาแขกนำไปคิดที่บ้านว่า
จำเป็นต้องมีรหัสชาติซึ่งมีต่อสหประชาชาติในฐานะที่จะแสวงสันติภาพเสมอ และต้องให้เข้าใจ
ถึงความสำคัญในการต่อสู้กันมาเป็นเวลานานนี้ เพื่อจะหาทางประกันสันติภาพนี้ เวลานี้
สิ่งที่โลกปรารถนาคือโครงการ ๒๐ ปี ของสหประชาชาติที่จะเสริมสร้างสันติภาพ" นี่คือจุดเริ่ม
ต้นของหลัก ๑๐ ประการที่กล่าวไว้ในที่ ๑๕

หลังจากนั้น ๑ วัน ข้าพเจ้าก็ไปเยี่ยมที่รัสต์, John D. Hickerson
และ Philip C. Jessup ที่กระทรวงต่างประเทศ ข้าพเจ้านึกว่าได้รับความสนับสนุนแต่คิดหวัง
เพราะที่รัสต์ กลับกล่าวว่ามักถึงกำลังก่อความสงบ โดยการยึดทรัพย์สินของสหรัฐมูลค่า ๓๐ ล้านไป
ต่อคำถามข้าพเจ้า ที่รัสต์ ตอบว่า นโยบายของสหรัฐต่อจีนแดงจะไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง ข้าพเจ้า
จึงบอกเขาว่า เหตุที่จีนแดงมีปฏิริยาชอบก้าวร้าวเช่นนี้ ก็เพราะเหตุที่เราไม่ยอมรับรองเขาตนเอง

เมื่อกลับมาถึง Lake Success ข้าพเจ้าก็ลงมือดำเนินการ ๒๐ ปีต่อไป
เพื่อที่จะให้เกิดสันติภาพขึ้นจากสหประชาชาติ เพื่อจะควบคุมเงินและดูเหมืองจะเป็นทางที่ดีที่สุดที่จะนำ
ฝ่ายตะวันออก และตะวันตกให้หันหน้าเข้าหาปรกกันได้

ในที่สุดก็หันไปคุยกันถึงเรื่องไต้หวัน (ฟอร์โมซา) ซึ่งข้าพเจ้ากำลังสนใจ
 ข้าพเจ้าเริ่มคุยอารัมภบทว่า "พลเมืองซึ่งเป็นผู้สืบสกุลจีนจำนวน ๘ ล้านในไต้หวัน กำลังเจริญ
 ก้าวหน้าในด้านความเป็นอยู่ดีกว่าแผ่นดินแดนจีนใหญ่ รวมทั้งเจริญทางด้านการศึกษา และอุตสาหกรรม
 ดีกว่า ทั้งนี้ เพราะไต้หวันบริหารชาวจีนผู้ช่วยเหลือต่างหาก จึงยิ่งทำให้เกิดสงสัยว่า การที่นิทานานา
 ต่าง ๆ เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับจีนชาวไต้หวันนั้นจะเป็นการบังคับให้ชาวเมืองตกเป็นเมืองขึ้นของผู้
 หรือไม่ ที่ถูกนั้นแท้จริง "ประชาชนชาวไต้หวันควรจะใคร่สิทธิแสดงความเห็นเกี่ยวกับอนาคตของตัวเอง
 ไต้หวันไต้หวันอาจปรารถนาอยากได้เอกราชก็ได้ใครจะรู้อ" เกาะไต้หวันซึ่งเจียงไคเช็คปกครอง
 เคยใช้กำลังทหารที่ไต่มาจากแผ่นดินใหญ่ที่มีสภาพเหมือนกับถูกยึดครองไม่มีผิด

ข้าพเจ้าไม่อาจพูดขยี้ยาวต่อไปแต่อยากเรียกร้องให้พิจารณาความสมดุลงาน
 อำนาจด้วย โดยทำนองว่า "ถ้าจีนปล่อยให้สถานการณ์เป็นเช่นนี้ต่อไปอาจเปิดโอกาสให้จีนแดง
 มุกดีไต้หวันก็ได้ การที่จะให้เกาะไต้หวันมีสภาพเหมือนถูกยึดครองเช่นนั้นก็จะเป็นการขู่ขู่กันอยู่
 ตลอดเวลา ระหว่างสหรัฐกับประเทศอื่น ๆ ที่เราสนใจปัญหาภาคแปซิฟิก ซึ่งก็จะทำให้เกิดปัญหา
 ยุ่งยากแก่สหประชาชาติอีกนั่นเอง"

คงจำกันได้ว่าเรื่องเกิดขึ้นขณะที่ประธานาธิบดี ทรูแมนจะส่งกองทัพอากาศ
 ให้เข้าคุ้มกันเกาะฟอร์โมซาจากการโจมตีของจีนแดงเพียง ๒ เดือน ซึ่งก่อนนั้นเจียงไคเช็ค
 ได้รับความช่วยเหลือจากสหรัฐอเมริกาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น และก็ไม่มียศดูญาเป็นประกันว่า
 สหรัฐอเมริกาจะคอยให้ความช่วยเหลือตลอดไป

ข้าพเจ้าเสนอแนะให้ทำดินแดนเกาะไต้หวันให้อยู่ในดินแดนภาวะทรัสตีของ
 สหประชาชาติก็อาจจะสายเกินไปโดยไม่ให้ประชาชนออกเสียงคัดค้านใจเขาเองภายในเวลา ๕ ปี
 "ข้าพเจ้าคิดเห็นนี้ก็เพื่อจะให้ดีขึ้นเท่านั้นไม่ได้ตั้งใจจะขัดขวางสหรัฐแต่อย่างใด"

เมื่อเราต่างรู้ใจกันดีอยู่แล้ว ข้าพเจ้าจึงไม่จำเป็นต้องสาธยายไปขยี้ยาวต่อไปอีก
 ความต้องการของข้าพเจ้าคือต้องการตั้งเรื่องปัญหาผู้แทนจีนมาเข้าเรื่องร่างโครงการสันติภาพ
 เท่านั้น จึงต้องรวบรวมรัดเขาหาเรื่องที่ต้องการ จึงได้ย่ำให้สหรัฐคำนึงถึงปัญหานี้ว่าขึ้นอยู่กับ
 โครงการสันติภาพของข้าพเจ้าอย่างไร

วันต่อมาข้าพเจ้าลงเรือไปลอนดอนสถานการณต้องกฏทรงร้ายแรงอยู่เหมือนเดิม
 ข้าพเจ้าพา (David Owen) ไปคุย ข้าพเจ้าเข้พบ Sir Gladwyn Jebb
 ในวันที่ ๒๘ เมษายน อธิบายให้ทราบว่ สิ่งใหญ่ของโครงการสันติภาพนี้ไม่เกี่ยวกับการยุติ
 ปัญหาจีนโดยตรงแต่จะเป็นหนทางก้าวไปสู่สันติภาพ โดยที่ไม่ต้องขอรับรองให้โซเวียตร่วมมือ คือเรา
 จะหาทางพิชิตจีนให้อยู่ในความควบคุมของสหประชาชาติเสีย Sir Gladwyn Jebb
 เห็นด้วย และยอมรับว่า ถึงแม้ได้พยายามอย่างเต็มที่แล้วที่จะเกลี้ยกล่อมอิรัก อิหร่าน
 และฝรั่งเศสให้ร่วมมือด้วย แต่ได้สำเร็จ เพราะว่าทุกอย่างทางฝ่ายโลกเสรีดูเหมือนจะขึ้นอยู่กับ
 ทักษะของสหรัฐแต่ผู้เดียว ซึ่งสหรัฐไม่ยอมเห็นด้วยที่จะให้สมาชิกใน การรับรองผู้แทนจีนแดงโดย

คองกัสน Ernest Bevin กำลังป่วยอยู่ในโรงพยาบาล

ข้าพเจ้ายังได้พบปะสนทนากับนายกรัฐมนตรี Attlee และรัฐมนตรีต่างประเทศ
 Kenneth Younger ข้าพเจ้าเปิดเนียบชื่อคองกัสนของ Sir Gladwyn Jebb
 ในหนังสือ ๒ ทราบพร้อมทั้งแนะนำให้มาคืนแถมเกาะฟอร โมซา เขาอยู่ในคืนแถมเกาะวอร์ดลิว

เรามาถึงปารีสได้ไม่นานก็ได้รับคำเชิญไปคืนเนอร์ จากประธานาธิบดี

Vincent Advid เราคุยกันถึงปัญหาจีนแดงเป็นเวลานาน ประธานาธิบดีและข้า
 พเจ้าก็ตกลงกันได้ ทั้ง ๆ ที่รู้ว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องของนายกรัฐมนตรีกับคณะจะเป็นผู้กำหนดนโยบาย
 (ไม่เกี่ยวกับประธานาธิบดีเลย) หลังจากนั้นข้าพเจ้าก็ได้สนทนากับรัฐมนตรีต่างประเทศ

Robert Seluman และอดีตนายกรัฐมนตรีฝรั่งเศสประจำสหประชาชาติ คือ

Alexander Parodi ข้าพเจ้าตั้งใจทั้งสองท่านมีความพอใจในความพยายามของ

ข้าพเจ้าทั้ง ๒ ท่านย่ำว่า เขาเองก็มีความพยายามมานานแล้วที่จะให้ผู้แทนจีนเข้านั่งในสหประชาชาติ

และเห็นด้วยที่ว่าเรื่องยุ่ง ๆ นี้จะต้องใหญ่โตถึงในคณะมนตรีความมั่นคง ถ้าหากจีนแดงไม่ได้ล้มเลิก

คอมมิวนิสต์ในอินโดจีน ป่านี้ฝรั่งเศสก็คงออกเสียงสนธิสัญญาจีนแดงไปนานแล้ว แต่นี่กองทัพอฝรั่งเศส

ในอินโดจีนต้องได้รับความเสียหาย เพราะว่าคอมมิวนิสต์มีมาก การที่จีนแดงรับรองอิรัก อิหร่าน ก็เป็น

สาเหตุหนึ่งที่ทำให้ฝรั่งเศสต้องขงกการรับรองจีนแดงมาจนทุกวันนี้ แต่ทั้ง ๒ ท่านก็ยังหวังว่า

สถานการณ์อาจมีทางคลี่คลายได้ ปัญหาต่าง ๆ อาจจะยุติได้ในราว ๆ เดือนพฤษภาคม หรือ

ต้นเดือนมิถุนายน ก็ได้

ข้าพเจ้าจาก Guai d'Corsey มาพร้อมกับความหวังว่า
ฝรั่งเศสคงจะ เปลี่ยนใจได้ในไม่ช้า ที่ข้าพเจ้าหวังเช่นนั้น ก็เพราะ เห็นได้จากคำพูดของนายรัฐมนตรี
(Georges Bidault) นั้นเอง เขากล่าวว่า "ฝรั่งเศสพร้อมแล้วที่จะรับรองระบบการ
ปกครองของสหประชาชาติแต่การที่ มาเข้ถึงร่วมมือกับโซเวียตรับรอง โดจีนิท์ เขาเปรียบฝรั่งเศส
นั้นแปลเป็นอุปสรรค" แต่อย่างน้อยเขาก็เชื่อว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ยังพอมีทางจะตกลงกันได้ ยกเว้นว่า
รัฐบาลแดงก็ไม่ได้ทำอะไรให้เสียหายร้ายแรงแก่สหประชาชาติของฝรั่งเศสในอาเซียอาคเนย์อีก

ข้าพเจ้าเกิดความหวังมากขึ้น และออกเดินทางต่อไปยังมอสโคว์ ก็คิดว่าคงไม่มีอุปสรรค
อะไรในการเจรจากับรัสเซีย หรือจีนแดง

บุคคลแรกที่ข้าพเจ้าได้สนทนาด้วยคือ รัฐมนตรีต่างประเทศนาย Vichinsky
เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม เราแลกเปลี่ยนทัศนะกันเกี่ยวกับ เรื่องวิกฤติการณ์ในคณะมนตรีความมั่นคง
ข้าพเจ้าขอหาโอกาสสนทนาก่อนที่จะขอวารัสเซีย เรื่องที่นาย Malik เค้นออกจาก
ที่ประชุม และได้เสนอหมายที่คัดค้านต่อสหประชาชาติ โดยข้าพเจ้ากล่าวว่า "การกระทำเช่นนั้น เป็นการ
กระทบกระเทือนต่ออนุบัตรอย่างรุนแรง ข้าพเจ้าก็แน่ใจว่าการ เค้นออกเช่นนั้น จะไม่เกิดผลดีแก่ปัญหา
จีนแดงแต่อย่างใดเลย และลงท้ายจีนแดงก็คงอยู่ในฐานะลำบากเพิ่มขึ้นเต็ม" ที่จริงปัญหาเรื่องจีนนี้
ควรจะเรียบร้อยแล้ว เพราะเราไม่ใช่เป็นความผิดของจีนแดงหรือของรัสเซีย เพราะไม่มีประเทศ
ใดจะยอมปฏิบัติตามความบีบบังคับของประเทศอื่น (Vichinsky) ได้ยื่นออกมาได้และว่าเป็น
สิทธิของสมาชิกที่จะโต้แย้งเรื่องนี้ได้

ระหว่างที่ข้าพเจ้าสนทนากับนายพล สตาติน เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม รู้สึกว่า สตาติน
โจมตีเรื่องนั้นรุนแรงกว่าสมัยโมโลตอฟเสียอีก สำหรับแผนการสันติภาพตามบันทึกของข้าพเจ้าที่จะนำ
เขาประชุมในคณะมนตรีความมั่นคง สตาตินถามว่า ทำไมจึงไม่กล่าวถึงปัญหาผู้แทนจีนในสหประชาชาติ
ด้วยเล่า เขาถามว่าข้าพเจ้าคิดว่า ผู้แทนจีนปัจจุบันจากเมืองเล็ก ๆ ในเกาะไต้หวันจะเป็นตัวแทน
ของจีนทั้งหมดหรือ ข้าพเจ้าออกไม่อยู่อีกต่อไป เลยพูดรุนแรงออกไปบ้างว่าบันทึกทั้งหมดนั้นตั้งอยู่บน
ทัศนะที่ว่าคณะมนตรีความมั่นคงจะเห็นด้วยหรือไม่ ก่อนที่จะเรียกประชุม ข้าพเจ้าก็ไม่พูดเรื่องอื่นกับ
สตาตินอีก สตาตินก็ไม่เอ่ยอีกเหมือนกัน

วันต่อมา ข้าพเจ้านี้ออกเดินทางพบกับผู้แทนของรัฐบาลปักกิ่งครั้งแรก คณะผู้แทนจีนแดง
ที่มี Wang Chialsiang อดีตเอกอัครราชทูตจีนประจำมอสโคว์ กับรองรัฐมนตรีต่างประเทศ
ซึ่งเดินทางมาหาข้าพเจ้าที่ Hotel National

เขาตอบคำเชิญของข้าพเจ้าทางโทรเลข ข้าพเจ้าได้รับที่ Lake Success
เป็นโทรเลขจากรัฐมนตรีต่างประเทศ โทรมาจากปักกิ่งกล่าวถึงผลงานของปักกิ่งที่โศกสยุมชนไปร่วม
ในองค์การ UNESCO และ ILO โทรเลขได้เรียกร้องให้องค์การผู้ชำนาญพิเศษทุกแห่ง
ขับไล่อุแทนจีนชาติออกไป เพราะไม่ได้เป็นตัวแทนของชาวจีนที่ถูกต้องตามความจริง ข้าพเจ้าจึงถามไปว่า
"นั่นหมายความว่ารัฐบาลปักกิ่งต้องการจะรักษาสมาชิกภาพของผู้แทนชาติไว้ในองค์การผู้ชำนาญพิเศษ และ
ยินดีจะรับรองสาส์นตราตั้งของจีนชาติหรือ"

ท่านอัครราชทูตตอบเสียง ๆ น่ายนียงไปว่า รัฐบาลปักกิ่งได้ส่งโทรเลขมาเพื่อจะ
ย้าว่าคณะผู้แทนปักกิ่งซึ่งไม่ได้เป็นตัวแทนของจีนทางหาก แต่ข้าพเจ้าก็หวังว่า เมื่อผู้แทนจีนชาติไม่ได้
มีส่วนเข้าร่วมในการประชุมองค์การสหประชาชาติที่เจนีวาแต่อย่างใดเลย ฉะนั้น รัฐบาลปักกิ่ง
ก็ควรจะส่งผู้แทนไปร่วมประชุมเสียที่เจเนวา " มันจะทำให้การประชุมพิจารณาเรื่องสาส์นตราตั้ง
คราวต่อไปราบรื่น" ควย

ท่านอัครราชทูตดูเหมือนจะไม่ค่อยเข้าใจ หรือว่าทำเป็นไม่เข้าใจก็ไม่อาจทราบได้
อย่างไรก็ตามที่ข้าพเจ้าขอร้องให้เขาชี้แจงแก่รัฐบาลปักกิ่งว่า ในการประชุมองค์การ
ที่เจนีวาที่จะถึงนี้ ผู้แทนจีนชาติไม่ได้มีส่วนร่วมแต่อย่างใด ผู้แทนจีนแดงจึงควรจะไ้ทั้งประชุมแทน
อนึ่ง การประชุมองค์การ UNESCO คราวต่อไปซึ่งจะมีขึ้น Florence
ในวันที่ ๒๒ พฤษภาคมนี้ ก็คงเป็นอย่างเดียวกัน ท่านอัครราชทูตปักกิ่งรับปากว่าจะรายงานไปที่
รัฐบาลสหราชอาณาจักร

อย่างที่เข้าใจกันแล้วไม่มีผิดเลย อัครราชทูต Wang Chialsiang
นับแต่นั้นถึงเรื่องจีนแดงถูกกล่าวหา และถูกขับขางออกอยู่เสมอจนตราบถึงในแง่ดี ถึงแม้ว่าเรื่องเหล่านี้
ไม่จำเป็นต้องคอยคำตอชมแต่ข้าพเจ้าก็รู้แน่ชัดว่า สิ่งที่ข้าพเจ้าเคยหวาดกลัวมาแต่ก่อนนั้น บัดนี้
ข้าพเจ้าก็ค้นพบและเข้าใจแล้ว Mr. Wang Chialsiang นับว่า "รัฐบาลแห่ง
ประชาชนจีนปักกิ่ง ได้รับความช่วยเหลือจากโซเวียตและบริวารต่าง ๆ (ประเทศอื่นไม่เคยเอาใจใส่
เราเลย) ข้าพเจ้าถึงพยายามอธิบายให้เข้าใจว่า เรื่องทั้งหมดนี้เป็นความผิดของใคร ในเมื่อ

"รัสเซียก็ตกกันและ เคนออกจากที่ประชุมสหประชาชาติ ไม่พยายามแสวงหาทางใหญ่แทนเงินฝักกิ่งไค้
ในสหประชาชาติ แทนที่รัสเซียจะช่วยแก้ปัญหาให้ดีขึ้น กลับทำให้ยากขึ้นไปอีก" แต่ข้าพเจ้าก็ได้
พยายามอย่างดีที่สุดที่จะให้เขาใจ และก็รู้สึกว่าเขาก็ไม่มีความพอใจแต่อย่างใด

เมื่อข้าพเจ้าเห็นว่า ความพยายามของข้าพเจ้าได้ผลไม่มากนัก ก็มองเห็นทาง
สุดท้ายอยู่ไม่กี่วิธีเดียว คือ เรียบเรียงสนธิสัญญาให้รัฐบาลต่าง ๆ ในหลายเขตเขตการรับรองสมาชิกใหม่
หรือผู้แทนใหม่ให้กว้างขวางออกไปกว่าเดิม โดยให้พยายามให้เกิดความปรารถนาดีและความเข้าใจ
ซึ่งกันและกัน โดยข้าพเจ้ากล่าวว่า "วิธีการที่ประเทศต่าง ๆ กำลังปฏิบัติต่อการรับรองรัฐบาลจีนนั้น
จะยิ่งทำให้สัมพันธ์ภาพระหว่างจีนกับสหประชาชาติเลวร้ายลงไปทุกที" ถ้าพูดตามอย่างข้าพเจ้าการที่
รัฐบาลฝักกิ่งปฏิบัติต่ออังกฤษไปนั้นก็สมควรเลย ทั้งการกระทำเช่นนั้นก็ยิ่งชั่วช้าและไม่ให้หาทางแก้ไข
ไปในทางที่ดี การที่จีนแดงเปิดสถานกงสุลอเมริกันจันทิงใหญ่ เจ้าหน่าที่การทหาร, มิชชันนารี และ
พลเรือนสหรัฐอื่น ยิ่งทำให้สหรัฐมีความแค้นเคืองและกลับปฏิบัติต่อจีนแดงมากยิ่งขึ้น สัมพันธภาพจะเสว
ลงยากที่จะแก้ไข ข้าพเจ้าเห็นว่า ถ้าหากจะปรับปรุงสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศต่าง ๆ ให้ดีขึ้น
ก็ควรจะปรับปรุงแก้ไขปัญหาเรื่องผู้แทนจีนให้ดีขึ้น เสียแต่ เน้น ๆ

อันที่จริงก็ไม่ใช่นโยบายของข้าพเจ้าที่จะเกลียดเกลียดรัฐบาลจีนแดง เปลี่ยนแปลงนโยบาย
และหลักการ แต่ก็มิได้หมายความว่าสามารถแก้ไขให้พอใจกันทั้ง ๒ ฝ่ายได้ เพราะว่าการ
ตกลงอะไรกันโดยบางจะช่วยให้สามารถแก้ปัญหาใหญ่ได้ แต่เกิดโทษไม่ก็เสียแล้วที่รัสเซีย เคนออก
จากที่ประชุมและการปฏิบัติของจีนแดงต่อประเทศสมาชิกของสหประชาชาติทำให้เกิดเรื่องยุ่งยาก
ขึ้นเสียอีก

ข้าพเจ้าพูดมาถึงตอนนี้ ทรูแมนก็ชี้กับข้าพเจ้าว่า แล้วทำไมอังกฤษจึงจะไม่ออกเสียง
ในการออกเสียงลงคะแนนรับรองรัฐบาลจีนแดง "ที่เป็นอยู่เช่นนี้ก็จะเห็นได้ว่าเป็นผลสะท้อนหรือกรรม
สนองต่อรัฐบาลฝักกิ่งที่โคกระทำต่ออังกฤษ และสัมพันธ์ภาพระหว่าง ๒ ประเทศ" เมื่อเขาถามถึง
ฝรั่งเศส ข้าพเจ้าก็ตอบว่า ความเห็นของข้าพเจ้านั้นเห็นว่า การที่ฝักกิ่งรับรองโฮจิมินต์ มีทางแต่จะ
ทำให้ฝรั่งเศสพร้อมที่จะสนับสนุนใหญ่แทนฝักกิ่ง เขานั่งในคณะมนตรีความมั่นคงอยู่แล้ว แต่พอฝักกิ่ง
หันมารับรองโฮจิมินต์ เขาก็กลายเป็นการช่วยประธานาธิบดีชาวฝรั่งเศสที่เบ่เสียใจ" พูท Wang Chihsiang
เลยหมดโอกาสเถียง

แม้ว่าการสนทนากับข้าพเจ้าจะเป็นเพียงแค่นายเดียวเป็นส่วนมาก ข้าพเจ้าก็ยังมีใจ
ที่เต็มใจแนะนำเงินแกงมาแต่ข้าพเจ้าก็มีทางรู้ว่าอัครราชทูต Wang Chiahsiang
จะรายงานตามความจริงให้เขาเขตุ่ง หรือ จูเฮนโล่ รู้ตามที่พูดไว้ แต่อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าก็คอย
สหายใจขึ้นที่โคคุยิใหญ่ที่ทราบ ข้าพเจ้ารู้สึกเหมือนว่าโคคุยิกั้นเหมือนเป็นเดือน

ในวันที่ ๒๕ พฤษภาคมขณะที่ข้าพเจ้าจะออกจากมอสโคว์ ข้าพเจ้าได้เข้าไปหา

Mr. Vyshinsky เขาออกข่าวรายงานว่าเสนาธิการ Bevin, Seluman
และ Acheson ได้ประชุมกันที่ลอนดอนได้ตกลงกันให้เลื่อนการพิจารณาปัญหาเงินไปอีก
จนกระทั่งสิ้นเดือนสิงหาคม หรือต้นเดือนกันยายน ข้าพเจ้ารู้สึกผิดหวังมากและกล่าวว่าจะรับอาสาทำ
เรื่องนี้ไปชี้แจงให้ทางปารีสและลอนดอนทราบ

เมื่อข้าพเจ้าพบนาย Seluman ที่ปารีสเมื่อวันที่ ๒๐

พฤษภาคม ก็ยกเอาเรื่องขึ้นมาพูดปรากฏว่าข้าพเจ้าคาดไว้ไม่ผิดว่า ฝรั่งเศสเป็นตัวการในการเลื่อน
กำหนดการประชุมที่ลอนดอน เขายืนยันกับข้าพเจ้าว่าถ้าเขาให้เสนอเลื่อนการประชุมโดยปล่อยให้
ตามเดิมแล้ว เขารู้สึกว่าจะ เป็นการทำให้สหรัฐและอังกฤษเสียเปรียบมากเพราะ เหตุว่าฝรั่งเศสเอง
เตรียมตัวไม่ทันความเต็มของเขา เห็นว่าควรจะรีบตัดสินใจกันเสียให้ได้ก่อนเดือนสิงหาคมและควร เปิด
ประชุมคณะมนตรีความมั่นคงให้ทันภายในเดือนกรกฎาคม จะปล่อยให้เรื่องนี้ให้เนิ่นนานต่อไปอีกไม่ได้
ในที่สุดเขาอ้างถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นสิ่งกีดขวางการรับรองผู้แทนเงินแกงให้เขาเป็นสมาชิกแทนเงินชาติ
ตามทัศนะของเขา เขาเห็นว่ามันเป็นปัญหาเรื่องรังมาหลายเดือนเต็มทีแล้ว บรรดาผู้สังเกตการณ์ในกระทรวง
การต่างประเทศก็เอือมระอา

หลายครั้งที่เดี๋ยวกว่าข้าพเจ้าจะเรื่องนี้กับรัฐบาลทางตะวันตกก็มักจะไต่ถามอย่างขัดใจว่า
เขาต้องการที่จะควบคุมเงิน แต่ก็คิดว่าคงอยู่ตรงปัญหาที่ว่า จะเอาเงินไหนเป็นตัวแทนของเงินในสหประชาชาติ

ข้าพเจ้าเขาพบ Ernest Bevin เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ได้

สนทนากันถึงปัญหาเงินอย่างละเอียดถี่ถ้วน ซึ่งข้าพเจ้ากล่าวว่าข้าพเจ้าหวังจะให้อังกฤษสนับสนุน
ผู้แทนอังกฤษในสหประชาชาติ ข้าพเจ้าแปลกใจที่เห็น Bevin รับปากอย่างแนบ ๆ ว่า
จะนำ เรื่อง เขาสู่ที่ประชุมระหว่าง Seluman และ Acheson
แต่แล้ว เขากลับนึกอะไรขึ้นมาได้โดยกล่าวว่าเขาจะพยายามชักชวนประเทศอื่น ๆ ให้รับรองรัฐบาลอังกฤษ

อย่างที่สุด, อย่างไรก็ตามเขาก็ยังบ่นว่าเงินมักถึงใครซักคน และตัดการติดต่อกับทางพุทธ เขาว่า
Sir Cadogan บอกเขาว่า อันที่จริงไซเวียคก็ไม่ได้ตั้งใจจะให้เงินมักถึงเขาเป็นสมาชิก
สหประชาชาติเพราะเหตุว่า ถ้าหากปล่อยให้เงินแดงอยู่โดยเดียว เช่นนี้ต่อไป ไซเวียคก็จะสามารถ
ควบคุมเงินได้ง่ายขึ้น

เมื่อกลับนิวยอร์ก ข้าพเจ้าก็ตรงไป คี.ซี. เพื่อเข้าพบ Acheson
และผู้ชาย Hickerson เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม

Acheson พูดอย่างเปิดเผยว่า สหรัฐไม่สามารถเปลี่ยนแปลงนโยบายที่มีต่อ
จีนคอมมิวนิสต์ได้ และเมื่อผู้ชายรัฐมนตรี Hickerson ถามความเห็นของข้าพเจ้าเกี่ยวกับการ
ที่รัสเซียเดินออกจากที่ประชุม ข้าพเจ้าก็ตอบว่า เป็นเพราะรัสเซียไม่ได้คิดให้รอบคอบ "เขาทำไป
ทำนองเดียวกับที่เคยปฏิบัติในการปิดล้อมฮังการีและตะวันออกอื่น ๆ อีก ทั้งนี้เพราะรัสเซียเข้าใจ
ผิดโดยรับฟังความเห็นข้างเดียว แล้วก็เดินทางอย่างรู้เท่าไม่ถึงการณ์ รัสเซียคิดว่าเขาจะเอาชนะใน
สหประชาชาติได้ภายในเวลาไม่กี่สัปดาห์ แล้วก็กลับเข้ามาประชุมอีก Acheson
เถียงว่าแต่ในสายตาของสหรัฐแล้ว การกระทำเช่นนั้นจะสำเร็จก็แต่ทางเดียว "ถ้ารัสเซียทำเช่นนั้น
โดยตลอด สอสโตวก็จะยึดปฏิบัติต่อไป และผลที่สุดก็จะทำให้สหประชาชาติอ่อนแอลงไป"

การมาเยี่ยมวอชิงตันครั้งนี้ เป็นความพยายามขั้นสุดท้ายของข้าพเจ้าในวันที่ชอร์ร้องให้
รัฐมนตรีว่าการต่างประเทศสหรัฐร่วมมือแก้ไขปัญหานูแทนเงิน

หลังจากนั้นไม่ถึงเดือน สงครามเกาหลีก็ประทุขึ้น และคณะกรรมการความมั่นคงก็จัดการ
ตอบโต้การรุกรานนั้นอย่างทันทีทันใด เป็นเหตุให้ไซเวียคต้องหันกลับมาเข้าร่วมประชุมอีก โดย
พยายามยับยั้งการปฏิบัติกวระของสหประชาชาติแต่ก็ไร้ผล

เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ยูแทนถาวร ไซเวียคมีจดหมายมายังข้าพเจ้าแถลงให้ทราบ
ว่า เกือบหน้าจะถึงโอกาสที่เขาจะได้รับการผลักดันให้ดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการความมั่นคง
แล้ว และเขาก็จะเรียกประชุมในวันที่ ๑ สิงหาคม หลังจากนั้นไม่นานเขาก็แจ้งมายังข้าพเจ้าอีกชอร์ร้อง
ให้ข้าพเจ้านั้นโนติสแจ้งให้บรรดารัฐสมาชิกทราบถึงสาระการประชุมชั่วคราวของเขา ดังนี้ :-

๑. การรับรองวาระการประชุม

๒. การรับรองผู้แทนรัฐบาลกลางแห่งประชาชน หรือรัฐบาลสาธารณรัฐแห่งประชาชนจีน เป็นตัวแทนของมวลชนชาวจีน

๓. การตกลงอย่างสันติ เกี่ยวกับปัญหาเกาหลี

การที่นาย Malik กลับมาเข้าที่ประชุมอีก ในเดือนสิงหาคม ก็มีเหตุผลพอ ๆ กับที่เขาเดินออกจากที่ประชุม ไปเมื่อเดือนมกราคมไม่มีผิด

รัสเซียหันหน้ากลับมาอีก แต่มันก็เท่านั้นเอง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในคณะกรรมการความมั่นคงในเดือนสิงหาคมก็ไม่มีอะไรดีกว่านั้น การที่นาย Malik เคยแสดงความล้มเหลวและข้อบกพร่องต่าง ๆ ของคณะกรรมการความมั่นคงก็กลายเป็นอุปสรรคต่อการทำงานที่เขาจะกลับใจให้สมาชิกอื่นนับถือเขาได้ อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้แทนโซเวียตกลับมาร่วมประชุมอีก ปัญหาผู้แทนเงินของ ดร. เรียง ก็กลับดูดีขึ้นอีกโดยอัตโนมัติ และยุ่งยากขึ้นกว่าเดิม

ในเดือนพฤศจิกายน นายพล Mac Arthur ได้รายงานต่อคณะกรรมการความมั่นคงว่า จีนแดงได้ส่งกองทหาร เข้าโจมตีหน่วยทหารรักษาด่านของสหประชาชาติในเกาหลี กลดว่างาย ๆ คือ จีนแดงกำลังทำสงครามกับสหประชาชาติในระยะเวลาระหว่างการสู้รบครั้งนี้ทำให้ข้าพเจ้าหมดความตั้งใจที่จะสนับสนุนผู้แทนจีนแดงให้เขาเป็นสมาชิกสหประชาชาติโดยสิ้นเชิง หลายครั้งหลายคราวมาแล้วที่จีนแดงแสดงท่าทีออกมาให้เห็นว่าเป็นผู้ถูกควั่นในสงครามเกาหลี ข้าพเจ้าตั้งเล็งใจว่าข้าพเจ้าควรจะเลิกแยกแยะการกระทำของโซเวียตในการ เดินออกจากที่ประชุมเสียดีหรือไม่ บางทีก็เห็นว่าสมควร แต่เมื่อถึงฤดูใบไม้ผลิปี ๑๙๕๐ ก็ปรากฏว่าสหประชาชาติตกอยู่ในภาวะอันตรายมากและเหตุผลต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าเคยทำศึกกับจีนแดงนั้น ข้าพเจ้ากลับเห็นจริงว่าไม่ขัดต่อระบบการเมืองและหลักการแห่งกฎบัตรแต่อย่างใด เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมาไม่ช่วยให้สถานการณ์ของโลกดีขึ้น ข้าพเจ้าเริ่มตระหนักว่าความพยายามของข้าพเจ้ากำลังได้รับผลตอบแทน เวลา การที่โซเวียตกลับเข้าประชุมอีก ก็เป็นประจักษ์พยานโคตรรวมทั้งการปรับปรุงทัศนระหว่างประเทศด้วยดีกว่าที่จะปล่อยให้เดวร้ายลงไปโดยไม่ได้ทำอะไร เสียเลย

ข้าพเจ้าตั้งเล็งใจต่อไปว่า การจะปล่อยให้สงครามเกาหลียืดเยื้อออกไปก็หรือจะหาทางดึงจีนแดงให้เขาเป็นสมาชิกสหประชาชาติเสียในปี ๑๙๕๐ ก็ ถ้าหากจีนแดงไม่ลงมือในการรุกรานหรือทำสงครามนี้ รัสเซียจะทำการแต่ผู้เดียวหรือไม่ การที่โซเวียตยุ้งให้เกาหลีเหนือบริวารของคนเขายึดเมืองปูซาน อันเป็นส่วนหนึ่งของแผนการของโซเวียตที่สัญญาว่าจะไม่ระแวงหวาดกลัว

ที่ญี่ปุ่นและอเมริกาเลยหรือ การขยายอำนาจของจีนแดงบนดินแดนจีนใหญ่ครั้งนี้ ต้องการจะแข่งขัน
กับมหาอำนาจอื่น ๆ ทางตะวันออกหรือ ท้ายที่สุดก็สงสัยว่าจีนแดงจะกล้าส่งทหารอาสาสมัครเข้าไป
ร่วมรบในเกาหลีเหนือโดยเปิดเผยหรือไม่ ปัญหาจะไม่ตองนำเขาไปประชุมที่ Lake Success
ตามทัศนะของสมาชิกที่มีต่อสหประชาชาติ และให้อำนาจป้องกันเกาหลีทางองรวมกำลังกับทั้งโลกหรือไม่

คงไม่มีใครตอบคำถามนี้ได้ เพราะว่าแม้แต่ผู้มีส่วนร่วมในเหตุการณ์ต่างตั้งคำถาม
เกี่ยวกับหนังสือ เช่น Sir Gladwyn Jebb ซึ่งอยู่ที่เมือง Baltimore ม. ๖. 3 Maryland
เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๑๙๕๕ ว่า "ข้าพเจ้าไม่ได้คัดค้าน การให้ยูเอ็นจีนแดงเป็นสมาชิกเมื่อ
๑๙๕๐ แล้ว ป่านนี้สงครามเกาหลีคงไม่เกิดขึ้นเลย" เหตุการณ์ต่าง ๆ ทำให้ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า
ความพยายามทั้งหมดของข้าพเจ้าเมื่อฤดูใบไม้ผลิ ๑๙๕๐ ในอันจะรับรองจีนแดงนั้น ข้าพเจ้าทำทุกหนทุก
ที่ไปจะมีการคำนึงถึงเรื่องยูเอ็นจีนแดงอีกหรือไม่เพราะว่า รัฐบาลอังกฤษได้
กลายเป็นศัตรูของสหประชาชาติแล้ว ทหารปักกิ่งได้มาที่ทหารรักษาการณ์ของสหประชาชาติที่ปฏิบัติ
การตามกฎบัตร จีนแดงกำลังหาทางยุติปัญหาด้วยตนเอง ไม่มีใครจะเข้าเป็นสมาชิกสหประชาชาติ
โดยใช้วิธีการขู่เข็ญสหประชาชาติด้วยตนเอง ไม่มีประเทศใดสามารถจะเข้าไปในสหประชาชาติโดย
ใช้ปืนยิงเปิดทาง

แต่การสงบศึกเดา ปัญหายูเอ็นจีนแดงจะมีทางยุติได้หรือไม่ ถ้าหากจีนแดงกลับใจ
ยอมรับหลักการของกฎบัตร ตามความเห็นของข้าพเจ้า ไม่มีทางเลย ไม่มีสมาชิกใด ไม่ว่าประเทศ
ถาวรหรือไม่ถาวรก็ไม่สามารถยอมรับเรื่องนี้ได้อีก เพราะว่าสหประชาชาติตั้งขึ้นมาเพื่อจะให้
เป็นมหาอำนาจทุกอย่างที่มีอยู่ " เพื่อจะให้คอยควบคุมเหตุการณ์ต่าง ๆ ด้วยความอดกลั้น ในทุกประเทศ
อยู่ร่วมกันโดยสันติวิธี เป็น เพื่อนบ้านที่ดี หรือให้เกิดความร่วมมือกันรักษาสันติภาพและความมั่นคงระหว่าง
ประเทศโดยไม่มีหลักประกันโดยให้ทุกประเทศรับรองหลักการและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ร่วมกันโดยไม่ต้อง
ใช้กำลังอาวุธทั้งหลาย

ปักกิ่งไม่เพียงแต่การรวบรวมหมู่ญาติหรือกฎของสหประชาชาติเท่านั้น หากยังทำการ
หักล้างพันธบัตรแห่งกฎบัตร ความศรัทธา • อย่างรุนแรงด้วย มาตรา • ระบุว่า "ความมุ่งหมายของ
สหประชาชาติคือ เพื่อคงสันติภาพและความมั่นคง ของทุกชนชาติในระบอบการร่วมกัน ป้องกันและ

ขจัดการคุกคามสันติภาพทุกอย่าง เพื่อมีบังคับการรุกรานและความมุ่งร้ายต่อสันติภาพ เพื่อนำสันติภาพ
มาให้แก่สมาชิก เพื่อพิทักษ์หลักการความยุติธรรมและกฎหมายระหว่างประเทศ โกลด์เกลีย์หรือปรัสเซีย
ประณอมข้อขัดแย้งระหว่างประเทศ โกลด์เกลีย์หรือสถานการณใด ๆ ที่จะนำไปสู่การคุกคามสันติภาพ"

สมาชิกประจำ และสมาชิกอื่น ๆ ส่วนมากแล้วต่างผูกพันกันอยู่ตามมาตรา ๕ ที่ว่า
"สมาชิกภาพแห่งสหประชาชาติเปิดรับประเทศต่าง ๆ ทุกประเทศที่รักสันติภาพ และสามารถรับรอง
และปฏิบัติตามพันธะตามกฎบัตร ขององค์การและเต็มใจจะปฏิบัติตามพันธะนั้น ๆ "

ความจริงแล้วถึงหากจะมีการรับรองผู้แทนจีนแดงให้เขาเป็นสมาชิก "สาธารณรัฐจีน"
ในสหประชาชาติ ก็แน่นอนว่า "รัฐบาลกลางแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน" จะต้องถูกสอบสวนเอา
ความจริง อย่างหนักหน่วงเป็นธรรมดา. ๑๑ * *

* ๑๑๓๓๓๖๕๐ On the cause of Peace (New York,
1954), pp 257 - 274.
Pae Trygve Lie

114
Bibliography

Basic Facts about the United Nations

Benjamin H. Brown U.N. a bibliography of the Charter.
the United Nations Family.

Covenant of the League of Nations

The Crimea (Yalta) Conference 1945

Chase The United Nations in Action
MC. Graw - Hill Series in Political Science.

Goodrich and Hambro: Charter of the United Nations
second and revised edition, World Peace Foundation 1949.

Guide to the Charter of the United Nations.

Joseph W. Ballantine: A Problem For United States Foreign Policy
Ballantine Formosa, the Brookings
Institutions Washington, D.C. 1952.

Joseph E. Black: Kenneth W. Thompson: Foreign Policies in a World of
Change, 1963
Harper and Row, Publisher.

Louis B. Sohn: Cases and Materials on United Nations Law
University Case book.
Series Brooklyn, the Foundation Press Inc. 1956.

Louis B. Sohn: Cases and Materials on World Law:
University Case book.
Charter II Admission to Membership the Foundation Press,
Inc. 1950.

Louis B. Sohn: Supplement Cases and Materials on World Law:
University Case book.
Members of the United Nations Note;
The Foundation Press. Inc., 1953

Louis B. Sohn: Cases and Materials on United Nations Law
University Case book.
Legal Aspects of Problems of Representation in the
United Nations.

Louis B. Sohn: Cases and Materials on United Nations Law
University Case book.
Resolution adopted by the General Assembly.

Louis B. Sohn: Cases and Materials on United Nations Law
University Case book.
Reply to the Secretariat Memorandum on Problems of
Representation.

Louis B. Sohn: Cases and Materials on United Nations Law
University Case book.
Recognition by the United Nations of the representations
of A Member State.

Louis B. Sohn: Case and Materials on United Nations Law
University Case book.
Amendments to the Cuban Draft Resolution proposed by
China,

Louis B. Sohn: Cases and Materials on United Nations Law
University Case book.
Draft Resolution proposed by the United Kingdom,

Louis B. Sohn: Cases and Materials on United Nations Law
University Case book.
Draft Resolution by a Sub-Committee of the Ad Hoc
Political Committee of the General Assembly,

Leo Gross: The American Journal of International Law:
Progress towards University of Membership in the United
Nations, October 1956 Vol. 50 No.4

Lie Tzye: In the case of Peace, New York 1954.

Michael T. Flornitsky: The Government and Politics of the USSR,
revised edition,
Macmillan Co., New York.

Moscow Declarations: Declaration on General Security.

Marie Stuart Kloss: The American Journal of International Law:
The role of the General Assembly of the United Nations in
the Admission of Members, April 1949 Vol.43

Oppenheim, L: International Law
A Treatise
Vol. I Peace eight edition (London: Longmans, green and
Co. 1935.)

Philip C. Jessup: A Modern Law of Nations
(New York Macmillan 1956)

United Nations: Repertory of Practice of United Nations.
Vol.I Article 1 - 22 of the Charter.
New York, 1955
(United Nations : Text.)

United Nations: Rules of Procedure of the General Assembly (embodying
amendments and additions adopted by the General
Assembly up to 31 December) New York February 1961.

United Nations Year Books 1950 - 1963.
The Charter of the United Nations.

Yuen - Li Liang: The American Journal of International Law:
Conditions of Admission of a State to Membership in
the United Nations, April 1949,
Vol.43 No.2

Yuen - Li Liang: The American Journal of International Law:
Abstention and Absence of a Permanent Member in
Relation to the Voting Procedure in the Security Coun-
cil. October 1950, Vol.44

ดร. สมปอง สุจริตกุล

บทบัญญัติเดิม ๒๐ ตอน ๒. (พระนคร โรงพิมพ์)

ประยูร กาญจนกุล

คำบรรยายวิชากฎหมายระหว่างประเทศเดิม ๑. (พระนคร โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย-
ธรรมศาสตร์)

พ.อ. สุข เปรมวาทิน

คำสอนปริญญานิเทศ กฎหมายระหว่างประเทศ แผนกคดีเมือง (พระนคร โรงพิมพ์)

ดร. หนู อมาตยกุล

การสหประชาชาติ เอกสารเผยแพร่ความ อันคัมที่ ๒๐/๒๔๔๔ ร.ร. สืบสวน กรมตำรวจ

ดร. สมปอง สุจริตกุล

ปัญหาการโต้แย้งกันว่า "การรุกราน" ตามกฎหมายระหว่างประเทศ

บัญญัติว่าหรือสมาชิกสหประชาชาติ พ.ศ. ๒๔๘๖ และการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ กรมองค์การระหว่างประเทศ
พิมพ์เผยแพร่ เนื่องในการฉลองสหประชาชาติ.

เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับสหประชาชาติ สำนักแถลงข่าวสหประชาชาติ ศาลาสันติธรรม กรุงเทพฯ
รายงานคณะผู้แทนไทย ในการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ ครั้งที่ ๑๑ พ.ศ. ๒๔๘๘